Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 129
Vineri 22 iulie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In acest număr:

Toată grija stringerii și depozitării nutrețurilor pentru animale

Asigurarea bazei furajere este o condiție principală pentru intreținerea, înmulțirea și îmbunătățirea șeptelului. Fără cantități suficiente de nutrețuri și de bună calitate nu pot fi crescute animale sănătoase și productive.

Datorită condițiilor de umiditate din acest an, deosebit de prielnice vegetației, culturile furajere și îndeosebi finețele naturale au dat pretutindeni o recoltă bogată. Pentru a asigura animalelor o bună hrănire pe timpul iernii, se cere ca această recoltă să fie cosită la timp, bine uscată, transportată și depozitată în cît mai bune condiții. Ca și la celelalte culturi, și la culturile furajere de orice fel, întîrzierea recoltării poate pricinui pierderi însemnate. Finețele necosite la momentul optim pierd mare parte din substanțele lor nutritive, iar în cazul cînd sînt lăsate mai mult timp în brazde, pe cîmp, în bătaia ploilor, putrezesc sau mucegăiesc.

In multe raioane, comune și unități agricole socialiste, paralel cu celelalte lucrări agricole de vară s-a acordat importanța cuvenită și stringerii la vreme a nutrețurilor. Muncitorii gospodăriei agricole de stat Dilga, regiunea București, au executat, pînă la începerea secerișului, și recoltarea coasei a doua la lucerna, obținînd o producție de fîn bogată și de bună calitate. O preocupare temeinică pentru asigurarea hranei necesară animalelor pe timpul iernii au dovedit și colectiviștii din Romînași și Horoatu Crasnei, raionul Zalău, și cei din Remeți, raionul Sighet etc., care au recoltat în întregime lucernierele și finețele naturale, depozitînd fînul obținut în șure construite în apropierea grajdurilor.

In multe locuri, însă, a existat și există încă lipsă de interes față de stringerea nutrețurilor, considerîndu-se în mod cu totul greșit că recoltarea furajelor este o lucrare ce poate fi amînată. O asemenea situație se constată îndeosebi în unele raioane de munte, unde finețele naturale ocupă o mare parte din suprafețele agricole. Organele de stat și agricole n-au îndrumat pe țăranii muncitori să cosească și să depoziteze furajele în bune condiții, pentru a asigura o bună hrănire a animalelor și pe timpul iernii. De pildă, în raionul Tg. Jiu, regiunea Craiova, se recoltaseră pînă la 4 iulie doar 205 hectare din cele 13.922 ha de fînețe naturale existente, iar în raionul Cehlău au fost recoltate numai 200 ha din cele peste 15.000 ha de fînețe naturale. In aceste raioane, organele agricole și de stat caută să-și acopere lipsa de preocupare pe care o manifestă față de problema stringerii furajelor, invocînd diferite motive, ba că iarba este verde, ba că plouă prea mult etc. Mari întîrzieri în recoltarea furajelor există și în unele unități socialiste, ca, de pildă, gospodăriile de stat Iancu Jianu și Corcova din regiunea Craiova, Pechea și Pavel Tcacenco-Galați, Pozorani și Bucium-Iași etc., unde furajele de pe suprafețe întinse stau nerecoltate, deși timpul optim pentru executarea acestei lucrări a trecut de mult. Pentru această stare de lucruri, o foarte mare vină o poartă conducerile gospodăriilor agricole de stat, care n-au luat măsuri ca, prin folosirea chibzuită a tuturor forțelor de lucru, cositul și strînsul finețelor să fie terminate pînă la începerea secerișului.

In aceste zile, eforturile oamenilor muncii din agricultură sînt concentrate spre terminarea grabnică a strînsului cerealelor păioase. Ar fi însă greșit dacă în această perioadă s-ar neglija complet executarea celorlalte lucrări agricole, printre care cositul și strînsul fînului ocupă un loc important.

In acele raioane, comune și unități agricole socialiste unde recoltarea furajelor nu s-a terminat încă, se impune ca lucrările agricole să fie astfel organizate și coordonate, încît, o dată cu secerișul și treierișul, să se facă și cositul, adunatul și depozitatul fînului. In acest scop, trebuie utilizate la maximum cositorile și greblele acționate mecanic, precum și coasele. Sfaturile populare și organele agricole trebuie să îndrume și să-i sprijine pe crescătorii de animale, pentru ca aceștia să grăbească recoltatul nutrețului. Spre deosebire de alte lucrări, cositul fînului este o lucrare ce se poate face și în timp de ploaie. Cu cea mai mare grabă trebuie cosite finețele naturale al căror moment prielnic de recoltat a trecut de mult.

Obținerea unui fîn bun, care să-și păstreze toate substanțele nutritive, culoarea verde și miros plăcut este determinată în mare parte de felul în care se face uscarea și depozitarea lui. Este necesar ca aceste lucrări să fie făcute cu cea mai mare grijă, mai ales în condițiile acestui an cînd timpul ploios, pe lîngă faptul că stinghereste uscarea și stringerea fînului, poate pricinui pagube însemnate. In locurile unde cad ploi abundente, se recomandă ca uscarea fînului să se facă pe capre sau prepelege de lemn. In felul acesta, se asigură uscarea nutrețului cosit mai repede și în condiții mai bune și se înlătură deprecierea fînului care se produce atunci cînd acesta este prins de ploi în brazde. Indată ce fînul s-a uscat bine, el trebuie adunat în căpițe, transportat de pe cîmp și depozitat în șire și stoguri cu vîrfurile ascuțite și acoperite cu paie spre a nu pătrunde prin ele ploaia.

Pentru creșterea animalelor și îndeosebi pentru sporirea producției de lapte, o mare importanță o au nutrețurile însilozate care în timpul iernii înlocuiesc masa verde. In acest scop, conducerile gospodăriilor agricole de stat și colective se vor îngriji ca toate tocătorile să fie puse în stare de funcționare, gropile și silozurile existente să fie separate, iar construirea celor noi să se termine cît mai urgent.

Terminarea grabnică a cositului, stringerii și depozitării fînului, însămînțarea plantelor furajere în miriște sînt lucrări importante în sectorul zootehnic, de a căror îndeplinire depinde în mare măsură asigurarea cantităților de furaje necesare hrănirii animalelor. Fiecare țăran muncitor care dorește să aibă animale sănătoase, productive și bune de muncă are datoria să nu neglijeze nici un moment aceste lucrări.

Cantitățile de furaje necesare animalelor pot fi simțitor sporite prin însămînțarea plantelor furajere ca porumb, mei, dughie etc. în miriștile care nu sînt destinate însămînțărilor de toamnă. In acest an, cînd sînt condiții deosebit de prielnice dezvoltării culturilor furajere semănate în miriște, organele agricole au datoria să convingă pe țăranii muncitori crescători de animale să-și completeze necesarul de nutrețuri prin cultivarea în miriște a plantelor furajere pe suprafețe cît mai mari. Greșesc acei producători agricoli care lasă miriștile pentru pășunat, deoarece, prin însămînțarea acestor suprafețe cu plante de nutreț, ar putea asigura animalelor hrană îndestulătoare nu numai pe timpul toamnei, ci și al iernii.

Grăbirea secerișului și treierișului — sarcină de căpetenie

Prin adaptarea dispozitivului de ridicare a cerealelor căzute

Ploile abundente căzute și vîntul puternic au culcat la pămînt și încîlcit în mare parte griul de pe tarlalele gospodăriei colective „9 Mai" din comuna Dragalina, regiunea București. Și aceasta tocmai în ajunul secerișului, cînd tractoriștii de la S.M.T. Ciulnița se pregăteau să intre în lan cu secerătorile-legători.

Acum veniseră zile cu soare, dar recoltatul cu mijloace mecanizate mergea foarte anevoie. Cu forțe proprii, folosind secera și coasa, colectiviștii ar fi terminat de secerat cele peste 46 ha cu griu cu mare întîrziere. Dîndu-și seama că în felul acesta se pot pierde prin scuturare mari cantități de boabe, Ion Velicu, șeful brigăzii a 7-a de la S.M.T. Ciulnița, alergă în grabă la atelierul stațiunii și aci se adresă mecanicilor veniți din industrie, Gheorghe Ciobanu și Alexandru Pop.

— Ajutați-ne să putem recolta cît mai repede grînele colectiviștilor. Poate vă pricepeți să montați vreun mecanism la secerătorile-legători. Am încercat noi să seceram, dar hederul mașinii nu prinde decît o parte din spicele aplecate spre pămînt.

— Nu fiți îngrijorați, le-a răspuns mecanicul Gheorghe Ciobanu. O să confecționăm niște dispozitive care vor ridica cerealele culcate de ploi. Vi le atașăm la secerători și astfel o să puteți continua secerișul...

Și cei doi mecanici, cu ajutorul strungarului și al altor tovarăși din atelier, s-au apucat de lucru. Ei au muncit cu încordare toată noaptea. Folosind țevi cu lungimea de 560 mm. și diametrul de 1/2 țol, ei au confecționat niște console. De acestea, prin sudare, au fixat tijele ridicătoarelor făcute din bare rotunde de oțel și suporți care serveau și ca arc amortizator.

Dimineață, în zori, mecanicii, însoțiți de șeful de brigadă, au plecat la tarlaua cu griu a colectiviștilor. Aci ei au fixat cîte 6 ridicători pe aparatul de tăiat la distanță de cîte 5-6 degete. Apoi tractoriștii au pornit la lucru.

Dispozitivele ridicau paiele de griu îndreptîndu-le, cuțitele secerătorii le retezau într-o clipită, apoi înnodătorul lega snopul zdravăn, aruncîndu-l în stînga mașinii.

Plecînd de aci, mecanicii Ciobanu și Pop se îndreptară spre gospodăria colectivă din satul Brîncoveni. Deși nedormiți și obosiți, ei se duceau să monteze și aci dispozitive la 2 secerători-legători spre a ajuta pe mecanizatori să poată recolta fără întîrziere cerealele căzute.

ION DRINCU

Muncă voluntară la stringerea recoltei

In ultima vreme, în raionul Găești, ca și în cea mai mare parte de nord a regiunii Pitești, ploile căzute din abundență au împiedicat într-o oarecare măsură stringerea recoltei care dase în pîrgă. Din această cauză, o bună parte din culturile păioase nesecerate ale gospodăriei de stat Găești erau expuse stricăciunii.

Pentru a înlătura acest pericol, conducerea gospodăriei, cu sprijinul comitetului de întreprindere, a luat măsuri grabnice în vederea mobilizării la seceriș a tuturor forțelor existente în gospodărie. Toți salariații gospodăriei, inclusiv personalul administrativ, au ieșit la seceriș, recoltînd orzul și griul de pe suprafețele unde plantele erau căzute din cauza ploilor și vîntului.

Un ajutor prețios a primit gospodăria și din partea elevilor și profesorilor școlilor elementare din satele Petrești, Dragodana și orașul Găești. Pionierii de la aceste școli au făcut peste 400 de ore de muncă voluntară la strînsul spicelor și la recoltat.

Datorită ajutorului primit și muncii entuziaste a tuturor muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor, gospodăria de stat din Găești a reușit ca pînă la data de 20 iulie să recolteze peste 300 ha cu orz și griu.

B. Gheorghe

Zilele acestea sînt hotărîtoare pentru stringerea recoltei

In întreaga țară, lucrările de recoltare a cerealelor păioase se desfășoară cu intensitate sporită. Ca urmare a măsurilor luate de organele de partid și de stat, cît și datorită eforturilor susținute depuse de oamenii muncii din agricultură, în ultimele zile au fost folosite mai bine la recoltat mijloacele și forțele existente pe teritoriu, reușindu-se ca pe întreaga țară pînă la 19 iulie secerișul să fie efectuat în proporție de 43 la sută.

Mai avansate în muncile de recoltare sînt regiunile din sudul țării, ca București și Craiova, unde cerealele s-au copt mai repede, iar campania de recoltare a fost mai temeinic organizată. In aceste regiuni, recoltatul s-a desfășurat pe măsură ce cerealele ajungeau în faza de coacere în pîrgă. Folosindu-se cu succes fiecare zi bună de lucru și mobilizîndu-se toate mijloacele existente, s-a reușit ca pînă la 19 iulie în regiunea București recoltatul să fie executat în proporție de 86 la sută, iar în regiunea Craiova, în proporție de 81 la sută.

Unele regiuni, cum sînt Galați, Constanța și Ploești, care, deși au condiții asemănătoare cu cele existente în regiunile fruntașe, din cauza nefolosirii depline a mijloacelor de recoltare de care dispun și a neorganizării temeinice a muncii continuă încă să se afle în urmă cu executarea recoltatului.

Vremea ploioasă din ultimul timp a împiedicat, ce-i drept, desfășurarea normală a muncilor de recoltare în unele regiuni din vestul țării, ca Oradea, Arad și Timișoara. Faptul însă că în aceste regiuni recoltatul se face cu întîrziere față de evoluția de coacere a cerealelor se datorește și nefolosirii în campanie a tuturor mijloacelor de lucru și mai ales a fiecărui ceas bun din timpul prielnic.

In ultimele 2-3 zile, secerișul orzului de toamnă și al griului a început cu intensitate crescîndă și în regiunile din centrul și nordul țării ca Suceava, Cluj, Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară, regiuni unde vegetația este mai întîrziată.

Dacă în general la muncile de recoltare s-a reușit să se mobilizeze în bună măsură forțele astfel încît în multe raioane viteza zilnică de lucru este atinsă și chiar depășită, cu totul altfel se prezintă situația în ce privește organizarea și desfășurarea treierișului. Deși treierișul trebuie să înceapă la cel mult 5 zile după începerea secerișului, totuși această lucrare este mult tărăgănată chiar și în regiunile unde strînsul recoltei este pe terminate. In multe regiuni, cea mai mare parte a cerealelor secerate nu sînt transportate de la cîmp pe arii spre a fi treierate. Sînt multe raioane unde țăranii muncitori nu au fost încă organizați în cete, pentru ca astfel să fie asigurată buna deservire a batozelor. Pînă în prezent, doar 60 la sută din arii au fost organizate complet și numai 65 la sută din numărul ariilor prevăzute a fi electrificate au fost pregătite în vederea treierișului.

In multe raioane din regiunile București și Craiova, îndată după seceriș, terenul a fost dezmiriștit sau arat adînc și în parte însămînțat cu plante furajere. Nu aceeași situație este însă în majoritatea regiunilor printre care Galați, Constanța, Bîrlad etc., unde dezmiriștitul este neglijat aproape complet.

Pentru înlăturarea pierderilor din recolta bogată a acestui an, este necesar ca sfaturile populare și organele agricole să ia măsuri operative care să aibă drept scop scurtarea cît mai mult a timpului de lucru și executarea de lucrări de bună calitate.

In regiunile din sudul și vestul țării, secerișul trebuie terminat în 2-3 zile, iar în restul regiunilor, pe măsură ce holdele dau în pîrgă, să fie mobilizate toate forțele pentru a fi recoltate neîntîrziat. In vederea grăbirii recoltatului, trebuie folosite toate mijloacele mecanizate, cum sînt combine, secerători legători, secerători simple, cît și coasa împiedicată și secera.

In perioada aceasta, o atenție deosebită trebuie acordată căratului snopilor la arii și așezarea lor în stoguri bine clădite și acoperite pentru a fi feriți de ploaie. Este necesar, de asemenea, ca în toate comunele unde secerișul a început să fie începute și lucrările de treieriș asigurîndu-se desfășurarea fără întrerupere a treierișului.

De asemenea trebuie folosite din plin toate tractoarele și atelajele disponibile la executarea lucrărilor de dezmiriștit și arături de vară și la însămînțarea de plante furajere în miriște pe suprafețe cît mai mari.

Roadele muncii bine organizate

Țăranii muncitori din comuna Tinca, regiunea Oradea, sînt fruntași pe regiune în lucrările de recoltare. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute ei au terminat recoltatul orzului iar în prezent ei au strîns griul de pe cele 783 ha cît ocupă această cultură în raza comunei. Țăranii muncitori Alexandru Fodor, Mihai Jene și Iosif Szabo, ajutați de fruntașii recoltelor bogate Ludovic Magyar și Mihai Deak, au fost cei dintîi din comună care au terminat recoltatul păioaselor și au transportat snopii la aria de treier.

Ca și în campaniile trecute, și de data aceasta țăranii muncitori din comuna Tinca s-au organizat în grupe de întrajutorare, grăbind astfel lucrările de recoltare. Ei au alcătuit pînă acum un număr de 65 de grupe de întrajutorare, care cuprind fiecare cîte 7 persoane. In grupă, munca este temeinic organizată. In timp ce 4 membri ai grupei execută recoltarea 2 membri transportă snopii la arie, iar ultimul lucrează la dezmiriștit.

Peste 20 de tone de cereale recoltate zilnic cu combina

Comunistul Dumitru Huhulici, combiner la gospodăria agricolă de stat Poarta Albă, deține primul loc pe regiunea Constanța în întrecerea pentru realizarea a cel puțin 20 tone cereale zilnic de fiecare combină.

La recoltatul orzului el a realizat în medie, în 8-9 ore pe zi, cîte 25 tone boabe, iar atunci cînd lucrările nu au fost stingherite de ploi și lanul de orz nu a fost culcat a recoltat și cîte 32-33 tone boabe zilnic. Producția medie de pe terenurile recoltate a fost de peste 2.200 kg la ha.

Pentru a putea recolta cu combina și griul, care pe aproape 75 la sută din suprafețe este culcat de vînturi și ploi, combinerul Dumitru Huhulici a montat la combina sa un dispozitiv special, construit în cadrul gospodăriei, care ajută la ridicarea grînelor și la recoltarea lor cu combina. Prin aplicarea acestui dispozitiv, prin grija pentru întreținerea temeinică a combinei și mai ales prin priceperea sa în mînuirea acestei mașini, el a reușit și acum, cînd munca se desfășoară în condiții mai grele, să realizeze în medie zilnic peste 20 tone cereale și să evite mult pierderile de recoltă.

De la începutul campaniei și pînă în prezent, acest combiner fruntaș a recoltat și treierat cu combina sa peste 34 vagoane de cereale.

Cu puteri unite

Frumoase și bogate au crescut holdele de cereale păioase ale țăranilor muncitori din comuna Lețcani, raionul Iași. Paiul înalt cît trestia, iar spicul, mare și plin de rod.

Nefiind semănate o dată, grînele țăranilor muncitori n-au dat în pîrgă în același timp. Din această cauză, secerișul a început treptat, pe ici pe colo. In timp ce țăranii muncitori, ale căror grîne erau coapte, nu izbuteau să facă față secerișului, ceilalți stăteau, așteptînd să se pîrguiască și holdele lor.

Secerișul s-a desfășurat în primele zile într-un ritm încet, mai ales că cerealele de pe multe ogoare fuseseră culcate la pămînt și încîlcite de ploile căzute. Pe întreaga comună, suprafața secerată zilnic era de circa 20 ha.

— Cam anevoios merge recoltatul, a spus președintele sfatului popular al comunei tehniciene agronom Eleonora Pintilescu. Dacă vrem să recoltăm grînele la timp și fără pierderi de recoltă, trebuie să luăm măsuri ca să fie folosite zi și noapte toate forțele și mijloacele de lucru pe care le avem în comună.

Zis și făcut. In aceeași seară, la sfatul popular al comunei au fost convocați toți deputații sătești și alți țărani muncitori fruntași. Tovarășul Maxim Albu, președintele comitetului executiv, le-a arătat celor prezenți că, pentru a grăbi recoltatul, țăranii muncitori trebuie îndemnați să se organizeze în grupe de întrajutorare.

— După cum vedem cu toții, anul ăsta griul se coace treptat, le-a spus el, și, din pricină că pe alocuri e căzut, se adună mai greu ca de obicei. Acesta însă nu-i un motiv să întîrziem cu recoltatul. De aceea, eu propun să îndrumăm oamenii ca să se ajute între ei la seceriș și treieriș cu brațe de muncă, unelte și atelaje, organizîndu-se după cum le convine în grupe de întrajutorare.

Cei de față, printre care deputații sătești Dumitru Bustuc, Iancu Moșneguțu, Anica Popovici și alții, îndată după terminarea ședinței, s-au și dus pe la casele cetățenilor din circumscripția lor pentru a-i îndemna să alcătuiască grupe de întrajutorare. Oamenii, înțelegînd foloasele ce le vor avea prin întrajutorare, au primit bucuroși inițiativa sfatului popular.

In dimineața următoare, pe hotarul comunei Lețcani, cît cuprindeai cu privirea vedeai numai pîlcuri-pîlcuri de oameni muncind cu voioșie la seceriș. Pe unele ogoare, bărbații lucrau cu coase împiedicate, iar femeile secerau de zor acele porțiuni de teren unde grînele erau culcate la pămînt și foarte încîlcite. In urma lor, băieți și fete tinere legau snopii, și îi așezau în clăi, care se ridicau una cîte una.

Roadele întrajutorării în muncă au început să se vadă. Rînd pe rînd, lanuri întregi erau secerate într-o singură zi și chiar în mai puțin. Țăranului muncitor Constantin Irimiță nici nu-i venea să creadă cînd a văzut că, după o jumătate de zi de lucru, ogorul său de aproape un hectar a fost secerat în întregime, snopii legați și așezați în clăi.

— Dacă nu m-aș fi întrajutorat cu voi, spuse el lui Dumitru Bori și celorlalți, nici în 3—4 zile n-aș fi terminat de secerat griul.

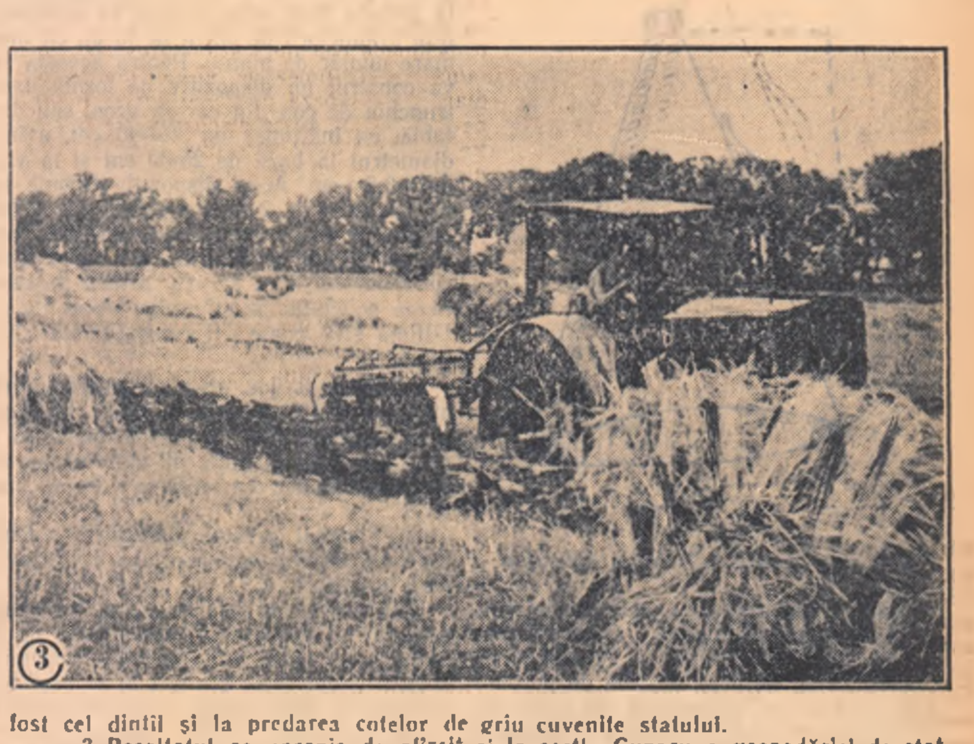
Ca Irimiță Constantin au mai terminat de secerat în ziua aceea și țăranii muncitori Petre Cobere, Ion Însurățelu și mulți alții.

Muncind astfel, țăranii muncitori din comuna Lețcani au reușit să recolteze numai într-o singură zi cerealele de pe o suprafață de 115 ha, adică cu de 5 ori mai mult decît în prima zi de seceriș, cînd lucraseră de unul singur.

J. Lențer
corespondent

MUNCĂ ÎNSUFLEȚITĂ PE OGOARELE PATRIEI

In aceste zile, pe întreg cuprinsul patriei se dă bătălia hotărîtoare pentru stringerea rodului bogat al holdelor. Lucrările sînt multe și ele trebuie făcute repede și bine. Pentru aceasta, oamenii lucrează cu multă însuflețire, din zori și pînă în noapte. Iată cîteva aspecte din activitatea rodnică a oamenilor muncii de pe ogoarele raioanelor Răcari și Găești prinse de obiectivul fotografic.

1. Alexandru Neacșu din Lungulețu și ginerele său Vasile Radu din Sălcuța, raionul Răcari, se ajută între ei la executarea diferitelor lucrări agricole. Și cînd puterile-s unite, și lucrul merge mai cu spor. Iată-i lucrînd împreună la recoltatul griului. Ca și în alți ani, ei cosesc griul cu coasa împiedicată, iar în urma lor femeile leagă recolta în snopi.

2. Pe aria comunei Găești, treierișul este în plină desfășurare. Cel dintîi care și-a treierat recolta de griu a fost țăranul muncitor Alexandru Dima. El a fost cel dintîi și la predarea cotelor de griu cuvenite statului.

3. Recoltatul se apropie de sfîrșit și la secția Cuparu a gospodăriei de stat Găești. După seceriș, harnicii tractoriști, la îndemnul inginerului agronom Nicolae Bețică, ară miriștea pentru a însămînța porumb furajer.

Tractoristul Gh. Marin e fruntaș și de astă dată. El depășește zilnic norma la arat cu 1—2 hantri.

Ce să citim

In Editura Agro-Silvică de stat au apărut:

Despre munca delegatului de batoză

Delegații de batoză găsesc în lucrarea de față o serie de indicații folositoare cu privire la felul cum trebuie să-și desfășoare activitatea. In broșură se explică pe larg modul cum trebuie ținute evidențele și cum trebuie efectuate calculele la stabilirea cotelor. Broșura cuprinde o serie de tabele cu ajutorul cărora se poate calcula ușor cantitatea de uium pe care ți dă fiecare producător, drept plată pentru recolta treierată.

ING. V. DOBRESCU: Cum se organizează munca la treierat

Succesul campaniei de strîngere a recoltei depinde în mare măsură de buna organizare a ariilor de treier. In această privință, de un real folos este broșura de față, care cuprinde o serie de indicații prețioase în legătură cu felul în care trebuie organizată o arie de treier. Broșura vorbește de asemenea despre defecțiunile ce se pot ivi în timpul lucrului la batoză, modul lor de remediere, regulile de întreținere a batozelor precum și despre regulile de tehnică a securității pe arii.

CAPRARESCU PETRE: Cartea combinerului

Lucrarea cuprinde învățăminte necesare cunoașterii, întreținerii și exploatării tipurilor de combine existente în țara noastră, în scopul folosirii acestor mașini cu maximum de randament, precum și prelungirii duratei lor de funcționare.

Ing. TEODOR MUSCALU: Foloasele dezmiriștitului

Broșura „Foloasele dezmiriștitului" arată importanța acestei lucrări în cadrul complexului de lucrări ce trebuie executate pentru a obține recolte bogate. Totodată, în broșură se indică timpul cel mai potrivit pentru executarea dezmiriștitului, uneltele ce se folosesc, adîncimea. Cu multă putere de convingere sînt arătate foloasele pe care le aduce executarea la timp a dezmiriștitului.

P. F. KOTOV: Culturi de plante furajere în miriște

Broșura descrie procedeele avansate ale culturii plantelor furajere în miriște. Autorul arată pe larg agrotehnica ce trebuie folosită în cultivarea principalelor culturi în miriște indicînd totodată culturile pentru fîn, pășunat, plante pentru siloz și plante rădăcinoase și tubercule pentru furaj.

TIMPUL PROBABIL
pentru zilele de 23, 24 și 25 iulie

Vreme călduroasă și frumoasă la început, apoi favorabilă averselor însoțite de descărcări electrice mai întîi în vestul țării și în regiunea de munte. La sfîrșitul intervalului ploile se vor propaga și în restul țării. Vînt slab. Temperatura aerului se menține ridicată. La sfîrșitul intervalului temperatura scade ușor în nordul țării. Umezeala solului în scădere accentuată mai ales în straturile de la suprafață. Temperatura solului în creștere, fiind cuprinsă la adîncimile de 5—20 cm între 22 și 28 grade.

In întîmpinarea marii sărbători a tineretului lumii

Puține sînt zilele care ne mai despart de marea sărbătoare a tineretului lumii. Apropierea începerii Festivalului a antrenat și la noi mii de tineri în diferite acțiuni care de care mai însemnate și mai frumoase. In rîndurile tinerilor de la sate, de pildă, Festivalul a prilejuit și o largă activitate sportivă. Au fost organizate diferite întreceri sportive, iar în multe locuri tinerii au prestat multe ore de muncă voluntară pentru dezvoltarea bazelor sportive. Iată cîteva exemple de acest fel.

La G.A.S. „Ozun"

La G.A.S. „Ozun", din raionul Sf. Gheorghe, numărul membrilor colectivului sportiv a crescut în ultimul timp cu 25, iar în cadrul concursurilor sportive ale tineretului, organizate în cinstea Festivalului, au fost antrenați 86 de tineri, dintre care 25 de fete. Tot aici, au fost trecute de curînd de către tinerii din gospodărie un însemnat număr de probe ale complexului sportiv G.M.A., devenind cu acest prilej purtători de insignă 17 tineri la F.G.M.A., 16 băieți și 11 fete la G.M.A. gr. I și 17 tineri la G.M.A. gr. II.

Parc sportiv pe malul Olteţului

De mult succes s-a bucurat acțiunea întreprinsă de curînd de colectivul sportiv Recolta-Făurești din raionul Oltețu, regiunea Craiova, care, sprijinit îndeaproape de organizația U.T.M. și de profesorul de educație fizică Secară, a pornit la amenajarea unui frumos parc sportiv pe malul Oltețului. Pînă acum au fost plantați pomi pe o întindere de un hectar, s-a amenajat un teren de volei și o pistă cu obstacole G.M.A. Harnicii constructori au în proiect și amenajarea unui teren de baschet pe care vor începe să învețe curînd sub conducerea profesorului Secară primii amatori ai acestui sport.

In raionul Reghin

Cu mult entuziasm îți vorbește astăzi orice tînăr din raionul Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, despre bogata activitate sportivă ce se desfășoară în mai toate comunele de aici. Un merit deosebit îl are instructorul raional al asociației Recolta, Molnar. Din inițiativa lui s-au organizat pînă acum numeroase întreceri sportive pe comune avîndu-se în vedere specificul fiecăreia. Astfel, de curînd, a avut loc în comuna Breaza un concurs de biciclete la care au participat 40 de concurenți. Dar ciclismul este practicat și fără pregătiri anume făcute dinainte. Este suficient să se afle că echipa de fotbal care activează în campionatul raional va susține un meci chiar și la 30 km depărtare și se găsesc destui amatori care s-o însoțească pe bicicletă pînă acolo. La concursurile sportive ale tineretului au participat pînă acum aproape 200 de tineri.

La casa țăranului cu gospodărie individuală Ion Tonceanu, din comuna Sîntu, fruntaș la întreținerea culturilor și căpitan al echipei de fotbal, e sărbătoare ori de cîte ori echipa lui susține vre-o întîlnire prin satele vecine. Atunci, întreaga familie, soție și trei copii, pornesc cu căruța la teren pentru a susține pe capul familiei.

Și în comuna Brîncovenești, sportul este mult apreciat atît de tineri cît și de cei mai în vîrstă. Aici activează în prezent trei echipe de fotbal al căror joc a fost susținut întotdeauna cu căldură de entuziaștii spectatori din sat.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ AGRICOLĂ

O metodă de sporire a durabilității brăzdarelor de plug

Pentru sporirea durabilității brăzdarelor de plug, fierarul de la colhozul „Puti Lenina" din regiunea Tula a tratat brăzdarele cu fontă, de-a lungul întregii părți tăioase. Operația a fost executată într-o fierărie obișnuită și ea poartă denumirea de cimentare.

Brăzdarul se încălzește o dată cu o placă de fontă, pînă la topirea completă a acesteia, neadmițîndu-se arderea părții tăioase a brăzdarului. Cu fonta topită se acoperă suprafața părții tăioase a brăzdarului, apoi se face călirea. In acest fel rezistența la uzare a brăzdarului crește. In afară de aceasta, plugurile cu astfel de brăzdare merg foarte ușor. Tratarea cu fontă a brăzdarelor și a diferitelor piese de mașini se poate face și cu ajutorul aparatului de sudat cu gaze.

Zîrna verzei și roșiilor și combaterea ei

In unele regiuni este foarte răspîndită zîrna, plantă ce parazitează pe rădăcinile verzei și roșiilor producînd pierderi mari. Cele mai mari pagube produce zîrna verzei la soiurile mijlocii și celor tardive cultivate pe terenuri neirigate.

La colhozul Ulianov din regiunea Dniepropetrovsk s-au făcut experiențe timp de mai mulți ani și s-au aplicat diferite metode pentru combaterea ei. S-a stabilit că pentru a distruge zîrna este necesar să se smulgă în mod sistematic pedunculii florali pe măsura apariției lor, să se prășească și să se ude culturile.

Știința agricolă a demonstrat că semințele zîrnei căzute în sol își păstrează puterea germinativă timp de cel puțin 10-12 ani, iar în unele regiuni 14-16 ani.

Experiența făcută în cultura mare la colhozul Ulianov arată următoarele: In cîmpul cultivat cu varză irigată, puternic infestat de zîrnă, s-au administrat doze mari de îngrășăminte minerale și organice (40 tone bălegar și 300 kg superfosfat la ha). Udarea s-a făcut o dată la 10 zile, mai ales în lunile iulie și august; după fiecare udare se smulgeau plantele de zîrnă. In urma acestor măsuri s-a obținut o recoltă de varză de 42.000 kg la hectar.

Alături de aceste măsuri pentru combaterea zîrnei sînt foarte utile asolamentele legumicole cu 5-6 sole și aplicarea așa numitelor „culturi provocatoare", porumb, soia și salată. Aceste culturi provoacă prin secrețiile lor radiculare germinarea semințelor zîrnei, ceea ce permite distrugerea acestui parazit îndată după încolțire (o plantă de zîrnă dă cîte 30-40 mii de semințe).

Prin aplicarea asolamentelor raționale, a agrotehnicii necesare, a udărilor dese și administrarea îngrășămintelor, infestarea cu zîrnă se va reduce la un nivel minim din punct de vedere economic, iar recoltele de varză, roșii și alte culturi vor spori.

In ajutorul mecanizatorilor din S.M.T.-uri și G.A.S.

Ingrijirea și reglarea corectă a secerătorii-legători în timpul lucrului

Ing. VIRGIL DAMIAN
Institutul de cercetări pentru Mecanizarea și Electrificarea Agriculturii

Recoltarea cerealelor la vreme și fără pierderi este o condiție principală pentru obținerea unei producții sporite și de bună calitate. Cele aproximativ 4 milioane boabe grîu pierderi la hectar, socotite dacă din fiecare spic s-ar scutura doar cîte un singur bob, înseamnă o pagubă mare. De aceea, grija tuturor oamenilor muncii din agricultură trebuie îndreptată spre înlăturarea tuturor cauzelor care duc la pierderi de recoltă.

Recoltatul cerealelor la timp este asigurat prin funcționarea și exploatarea în bune condiții a mașinilor folosite. Multe defecțiuni sînt întîlnite pe teren la secerătorile-legători.

In urma încercărilor și studiilor făcute de Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea și Electrificarea Agriculturii în colaborare cu uzina producătoare, construcția secerătorilor-legători fabricate în țară a fost îmbunătățită din an în an.

Unul din factorii care condiționează buna funcționare a mașinii în timpul exploatării este mecanicul ce deservește mașina. Industria face zilnic eforturi pentru a produce mașini din ce în ce mai bune. Personalul ce deservește secerătorile-legători trebuie să aibă însă cunoștințele necesare de întreținere și exploatare a mașinii. Cercetările făcute pe teren arată că datorită întreținerii superficiale și, mai ales, datorită necunoașterii reglării diferitelor organe (aparat tăietor, transportoare, înodător) se produc defecțiuni în timpul lucrului.

Orice secerătoare-legătoare nouă sau reparată trebuie pregătită pentru lucru conform instrucțiunilor ce însoțesc mașina, respectîndu-se jocurile și reglările arătate. Inainte de intrarea în lan pe un teren neted, timp de cel puțin 4 ore se face rodajul în gol al mașinii, echipată ca și pentru lucru, cu toate organele (aparat tăietor, transportoare, rabator, înodător etc.) După efectuarea rodajului în gol, se trece la rodajul în sarcină, în lan. Prima și a doua brazdă se vor tăia la o înălțime de peste 25 cm și numai cu jumătate din lățimea de lucru a mașinii. După a doua brazdă, se coboară aparatul tăietor pînă la înălțimea normală de 5 cm (înălțimea miriștei).

Cînd oprim mașina în lan, pentru evitarea înfundării aparatului tăietor, este necesar ca înainte de pornire să se dea mașina înapoi aproximativ cu 1 m., permițînd astfel cuțitului să-și ia viteza necesară pînă vine în contact cu cerealele nesecerate.

Inodătorul cu mecanismele de declanșare sînt organele cele mai gingașe și din cauza dereglării lor se produc cele mai dese opriri ale secerătorii-legători. Găsirea capătului bun de sfoară a ghemului și gradul de întindere al sforii au mare importanță în buna funcționare a mașinii. Se alege drept capăt bun al sforii acela care nu face circel și ghemul se introduce în cutie cu acest capăt în sus. Intinzătorul de sfoară trebuie să fie astfel reglat, ca la tragerea cu mîna, întinderea sforii să fie aproximativ 3,5 kg și să nu depășească în nici un caz 5,5 kg. Se urmărește ca sfoara să nu se scămoșeze pe parcursul ei pînă la înodător, în special la trecerea prin ac. Dacă se scămoșează, trecerile respective trebuie frecate tot cu sfoară pînă la lustruire. Scamele înfundă trecerile și sfoara se rupe. Acesta este unul din defectele cele mai des întîlnite.

Inodătorul este verificat de uzină și nici o mașină nu este primită la recepție pînă nu a legat pe banc cel puțin 100 de snopi în condițiuni perfecte. In cazul cînd înodătorul nu funcționează în condițiuni perfecte, trebuie rodat pînă dispar toate asperitățile. Mecanizatorii nu trebuie să folosească pila, dalta și ciocanul la reglarea înodătorului. Cheia potrivită, puțin ulei fin și o judecată sănătoasă este tot ce se cere pentru asigurarea unei bune funcționări a înodătorului.

Dacă înodătorul nu funcționează mulțumitor și snopul aruncat este nelegat, cauzele pot fi următoarele: prinzătorul de sfoară strînge prea slab sfoara sau o strînge și o rupe; acul nu ajunge destul de înainte, astfel că sfoara de sus nu poate fi predată plăcuței prinzătorului de sfoară. Prin urmare, trebuie reglat prinzătorul de sfoară sau cursa acului. Dacă snopul aruncat este nelegat și sfoara cade întinsă lîngă snop, fără nod, atunci resortul cioculul înodător este prea slab și trebuie strîns.

Toate aceste reglări la înodător trebuie făcute cu foarte multă atenție. Pe teren mecanizatorii de cele mai multe ori dau piulițelor de reglare o rotație întreagă cînd încearcă să regleze înodătorul și tocmai acesta este motivul pentru care nu reușesc să elimine defecțiunea. Piulițele de reglare ale înodătorului trebuie strînse sau slăbite numai treptat, cu sferturi de rotații. Mărimea snopului și strîngerea sforii în jurul snopului nu se reglează prin piulițele de reglare de pe înodător, așa cum se obișnuiește azi pe teren. Mărimea snopului se reglează prin mutarea brațului opritor de snopi (brațul cîntarului) mai sus pentru snopi mai mici și mai jos pentru snopi mai mari. Reglarea strîngerii snopului se face numai de la șurubul de reglare al resortului cîntarului, așezat lateral, pe consola înodătorului.

Pentru prevenirea dereglărilor este necesar să se controleze de două ori pe zi toate organele și înșurubările mașinii. In special șurubul de fixare al capacului declanșator se slăbește foarte ușor din cauza trepidațiilor, provocînd încă din prima zi dereglarea întregului înodător. Capacul slăbit permite dereglarea grupului conic care neputîndu-se observa ușor face ca să se strîngă capacul la loc, grupul conic rămînînd dereglat și astfel, înodătorul în imposibilitate de a mai înnoda.

La fel trebuie controlată și piulița de reglare a întinzătorului de sfoară.

In cazul cînd recolta este foarte uscată și fără buruieni, snopii trebuie făcuți cît mai mari și mai strînși. Cînd este însă umedă, sau cu buruieni, se procedează invers.

In cazul unei recolte prea coapte sau cu talie foarte mare, trebuie scos contrabătătorul de pe masa de legat, pentru a feri recolta de scuturare. Pentru evitarea uzurii prea timpurii a pinioanelor cu ghiare de la cuplător, organele secerătorii-legători nu trebuie cuplate și decuplate din mers. In vederea asigurării unei bune despărțiri a lanului, despicătorul de lan trebuie astfel reglat ca în timpul lucrului patina despicătorului să atingă ușor pămîntul!

Intreținerea corectă a mașinii în cursul exploatării este un factor la fel de important în buna funcționare a secerătorii-legători. Secerătoarea-legătoare trebuie unsă zilnic cu ulei și vaselină, conform îndrumărilor ce sînt date în notița tehnică a mașinii. Piesele înodătorului, rolele mici și piesele de frecare și ghidaj prin care trece sfoara se ung numai cu ulei fin.

Tineri mecanizatori, tractoriști și mînuitori de mașini, întrețineți sistematic secerătorile-legători, conform prescripțiunilor din notița tehnică; folosiți mașina numai după ce sînteți convinși că reglajele sînt corecte, căci numai astfel secerătoarea-legătoare poate funcționa din plin.

In sprijinul muncilor agricole de vară

Pentru a veni în sprijinul executării la timp și bine a lucrărilor agricole din acest an, cooperativele de consum din comunele raionului Tîrgu Jiu au distribuit țăranilor muncitori un mare număr de unelte agricole și însemnate cantități de îngrășăminte chimice și insecticide, printre care 262 pluguri, 125 prășitori, 120 foarfeci de vie, 192 tone de var, 5 tone sulfat de cupru, 20 de vermorele, 9.500 sape, 140 săpăligi etc. De asemenea au fost puse în vînzare 4.280 coase, 4.400 seceri, 2.000 brățări de coase, 4.000 gresii pentru ascuțitul coaselor și peste 1.500 furci.

In campania de recoltare, unitățile cooperatiste au organizat chioșcuri de desfacere a produselor la toate ariile de treier. De la aceste chioșcuri, țăranii muncitori vor putea să se aprovizioneze cu materialele și uneltele necesare bunei desfășurări a lucrărilor agricole, precum și cu alte produse ce le vor fi de trebuință.

I. Sbîrciog
corespondent

In raionul Medgidia treierișul trebuie să se facă în pas cu secerișul

Sînt mai bine de două săptămîni de cînd în raionul Medgidia, regiunea Constanța, a început recoltatul culturilor de orz, secară și grîu. Mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T., colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori din acest raion au secerat pînă acum cerealele păioase de pe o suprafață de aproape 27.000 de hectare. In unele comune, ca Mircea Vodă, Tîrgușor etc. seceratul s-a executat în proporție de 65 și chiar 75 la sută.

Potrivit regulilor agrotehnice, la cel mult 5 zile de la recoltare trebuie început și treierișul — o lucrare deosebit de importantă în lupta pentru strîngerea recoltei la timp și fără pierderi. In raionul Medgidia însă, transportul snopilor la arii și treierișul sînt mult rămase în urmă. Pînă la 18 iulie a. c., în acest raion s-a treierat recolta de pe numai 2646 ha. Trebuie subliniat însă că 80 la sută din această cantitate a fost treierată cu combinele și numai 20 la sută cu batozele. In acest raion sînt foarte puține comune unde s-a început transportul recoltei la arii și clăditul ei în stoguri.

Rămînerea în urmă a transportării recoltei la arii și a treierișului se datorește în primul rînd faptului că membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale și comunale, tehnicienii de la secția agricolă raională și de la punctele agricole comunale nu s-au preocupat în suficientă măsură de aceste lucrări. Ei nu luptă cu hotărîre pentru dezrădăcinarea părerii greșite (care mai dăinuie încă în rîndurile multor țărani muncitori) că treierișul trebuie să înceapă din plin numai după ce se termină în întregime seceratul.

Deosebit de grav e faptul că în multe comune din acest raion, cum sînt, de pildă, comuna Cochirleni (președinte al comitetului executiv al sfatului popular Zamfir Stan, tehnician agronom Ciupercă Florica), comuna Castelu, satul Nisipari și altele, se folosește încă de către mulți țărani practica dăunătoare a nelegatului grîului în snopi. Folosirea acestei metode, pe lîngă faptul că produce foarte mari pierderi de recoltă, constituie în același timp o frînă serioasă în ceea ce privește transportul recoltei la arii și desfășurarea treierișului. Sfaturile populare și organele agricole nu au combătut și nu combat cu destulă tărie practicarea acestei metode de lucru înapoiate și foarte păgubitoare.

Neglijența pe care o manifestă organele locale față de organizarea și desfășurarea treierișului este ilustrată cu putere și de faptul că, pînă acum cîteva zile, din cele 238 de batoze cîte sînt în raion, nu au fost scoase pe arii decît 208 iar treieratul a început abia cu 16 garnituri. Chiar și acolo unde treierișul a început, el se desfășoară cu multă încetineală din cauza slabei organizări a transportului snopilor la arii, a alimentării batozelor (alimentarea se face din căruțe). Din cauză că lucrul începe tîrziu și încetează devreme, batozele dau un randament zilnic foarte slab. Cu batoza S.M.T.-ului Castelu, de pildă, care lucrează la gospodăria colectivă „Scînteia" din satul Nisipari, unde munca este slab organizată și alimentarea cu snopi se face din căruță, cea mai mare cantitate de boabe treierată într-o zi este de 8237 kg, deși norma batozei este de 14.500 kg.

Cauzele întîrzierii treierișului în raionul Medgidia trebuie căutate și în felul defectuos în care se desfășoară munca combinerilor care lucrează pe ogoarele acestui raion. De la începutul recoltării și pînă acum, media de recoltare nu depășește 35 ha de combină, suprafață ce se poate recolta folosind întreaga capacitate de lucru a combinei în cel mult 4 zile. Un exemplu grăitor în această privință îl dă combinerul Anca Florea de la S.M.T.-Valul lui Traian, care nu recoltează decît 4-5 ha pe zi, în loc de 8-9 ha cît este norma. Acest lucru se datorește modului defectuos în care se face descărcarea boabelor din buncărul combinei. El pierde cîte 10-15 minute cu această operație, deoarece descărcatul îl face direct în saci, în timp ce combina stă pe loc. La gospodăria agricolă de stat Țepeș Vodă mai sînt și acum 3 combine nereparate.

Este timpul să se pună capăt acestei stări de lucruri. Organele de stat și agricole din acest raion au datoria să ia urgente măsuri pentru ca treierișul să înceapă în toate comunele raionului și să se desfășoare în ritmul necesar și posibil. In acest scop, trebuie să se grăbească prin toate mijloacele căratul recoltei de pe cîmp la arii și depozitarea ei, să se organizeze în mod rațional munca cetelor de treieriș, în așa fel încît o parte din oameni și mijloace de transport să fie folosite la transportul recoltei, iar cealaltă parte să deservească garniturile de treier.

Inginerii și tehnicienii din raionul Medgidia, în frunte cu șeful secției agricole raionale, tov. Gh. Gîrbocea, au datoria de a fi zilnic în mijlocul țăranilor muncitori și nu așa cum procedează inginerul Mircea Pascu de la punctul agricol Constanța care n-a mai dat prin comuna Ovidiu, de care răspunde, de la evaluarea recoltei. Agronomii trebuie să explice cu răbdare țăranilor muncitori ce pagube mari de recoltă pot avea lăsînd grîul în snopi pe miriște, în bătaia ploilor, la cheremul rozătoarelor și al păsărilor. Totodată, ei trebuie să le arate necesitatea de a se elibera terenul îndată după seceriș, pentru a se putea face dezmiriștitul sau arătura adîncă de vară.

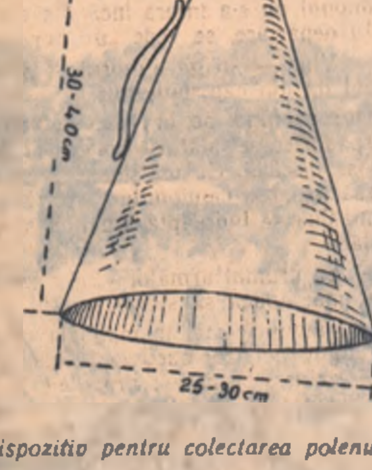
V. CAZACU

Polenizarea artificială suplimentară — mijloc important de sporire a producției agricole

Știința agricolă și practica fruntașilor recoltelor bogate au dovedit că una din metodele agrotehnice înaintate care asigură sporirea producției la hectar la numeroase culturi cum sînt: porumbul, floarea-soarelui, lucerna pentru sămînță etc. este polenizarea artificială suplimentară.

In cele ce urmează vom arăta în ce constă și modul cum trebuie aplicată această metodă la culturile de porumb și floarea-soarelui.

Porumbul este o plantă la care florile

Dispozitiv pentru colectarea polenului

bărbătești, în formă de panicul (moț) sînt așezate în vîrful tulpinei, iar cele femeiești la subțioara frunzelor. Pentru ca pe știuleți să se formeze boabele de porumb este necesar ca grăunciorii de polen de pe florile bărbătești să ajungă pe mătasea florilor femeiești. Deseori însă, din cauza condițiilor climatice neprielnice, polenizarea pe cale naturală nu se face complet și astfel știuleții apar cu goluri (au vîrful neîncheiat sau chiar le lipsesc boabe pe rînduri).

Pentru a preîntîmpina asemenea pagube de recoltă e nevoie să facem polenizarea artificială. Această lucrare trebuie făcută cu mare atenție, în timpul cel mai potrivit. In acest scop, trebuie să urmărim în mod sistematic creșterea și dezvoltarea plantelor. Polenizarea artificială suplimentară la porumb trebuie începută atunci cînd mătasea știuleților a apărut la 50 la sută din plante. Inainte de a se începe polenizarea artificială suplimentară propriu zisă, este necesar să se colecteze grăunciorii de polen de la un cît mai mare număr de plante. Pentru aceasta se va construi un dispozitiv de forma unui trunchiu de con din carton gros, sau din tablă, cu înălțimea de 30—40 cm, avînd diametrul la bază de 25-30 cm și la vîrf de 3-3,5 cm. Acest dispozitiv trebuie să fie prevăzut cu 2 site: una internă avînd diametrul de 10 cm (pentru curățirea polenului de corpuri străine) și alta externă cu diametrul de 3-3,5 cm, pentru împrăștierea polenului pe stigmate. (Vezi fig.) Ultima sită poate fi confecționată din tifon.

La partea de jos, dispozitivul trebuie să aibă un capac. Pentru a ușura manipularea dispozitivului, în partea din afară a acestuia (cam la mijlocul conului) se va prinde un mîner din tablă sau din alt material.

Cu ajutorul acestui dispozitiv, polenizarea artificială suplimentară se face în felul următor:

Dispozitivul se prinde cu o singură mînă și se ridică spre panicul. Cu mîna cealaltă se apleacă paniculul deasupra dispozitivului și se scutură în el ușor tot polenul. In felul acesta colectăm polenul de la un număr cît mai mare de plante (100-150). Este bine să nu se colecteze polenul de la toate plantele de pe rînd, ci cam din trei în trei plante. Cu polenul colectat astfel, se merge în lungul rîndurilor de porumb și se scutură ușor polen pe mătasea fiecărui știulete prin sita de la vîrful dispozitivului (după ce i s-a luat capacul).

Pentru reușita polenizării suplimentare va trebui să ținem seamă de următoarele reguli:

1. Colectarea polenului și polenizarea artificială suplimentară să se facă numai dimineața după ce s-a ridicat roua, pînă la orele 9,30—10, timp în care polenul nu se împrăștie.
2. Polenul să se strîngă de la cît mai multe plante pentru a fi cît mai variat.
3. Operația polenizării să se repete de 2-3 ori, la interval de 3 zile una de alta.

La stațiunea noastră, polenizarea artificială suplimentară la porumb a adus sporuri de recoltă de 325-469 kg boabe la ha. Urmînd pilda stațiunii, gospodăriile

Polenizarea artificială suplimentară la floarea soarelui

colective din regiunea Iași folosesc în fiecare an polenizarea artificială la porumb și obțin an de an tot mai mari sporuri de recoltă. Gospodăria colectivă „Ion Creangă" din satul Buznea, de pildă, făcînd polenizarea suplimentară la porumb a obținut anul trecut un spor de 285 kg boabe la ha.

La floarea-soarelui, sporurile de recoltă ce se pot obține prin aplicarea acestei metode ajung pînă la 300-400 kg la hectar.

Pentru a se dobîndi asemenea sporuri de recoltă, polenizarea artificială suplimentară a culturilor de floarea-soarelui trebuie începută cînd majoritatea plantelor din lan au înflorit. Ea poate fi executată fie prin apropierea și atingerea ușoară a capitulelor (pălăriilor) plantelor învecinate, fie cu ajutorul unui tampon sau unei mănuși.

Tamponul, de mărimea capitulului plantei, se poate confecționa dintr-un disc de carton, lemn sau tablă care se îmbracă cu postav, pluș, sau cu o blăniță. Intre disc și postav se pun cîlți sau vată pentru a da tamponului o formă bombată și a putea fi astfel mai bine aplicată pe capitulul plantei. In loc de tampon se mai poate folosi și o mănușă de lînă cu un singur deget, în care de asemenea se introduc cîlți sau vată.

Pentru a executa polenizarea suplimentară, se aplică tamponul sau mănușa pe pălăria unei plante, apăsînd ușor; se trece apoi la capitulul (pălăria) vecin repetînd operația, apoi la un alt capitul etc.

Pentru a da rezultate cît mai bune, polenizarea artificială suplimentară trebuie repetată de două sau trei ori la interval de cîteva zile.

Acum, cînd în unele regiuni cele mai multe plante de floarea-soarelui au înflorit, se recomandă să se înceapă polenizarea artificială suplimentară. Această metodă trebuie aplicată pe suprafețe cît mai mari, atît în unitățile agricole socialiste cît și pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, în scopul dobîndirii unui spor de recoltă la hectar.

Ing. MARGARETA POPOVICI
Stațiunea experimentală agricolă Tg. Frumos, regiunea Iași

Au prășit pentru a 4-a oară culturile de legume

Colectiviștii care lucrează în sectorul legumicol al gospodăriei agricole colective „A. Matrosov" din cartierul Viile Noi, orașul Constanța, se preocupă îndeaproape de executarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Pînă acum, ei au prășit de patru ori culturile de roșii, fasole, pepeni, ceapă etc.

In executarea acestor lucrări s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Bălan Maria, Pintilie Petre și șeful de echipă Oprea Dumitru.

Culturile bine întreținute s-au dezvoltat frumos și promit rod bogat. De curînd gospodăria colectivă „A. Matrosov" a valorificat pe piața orașului Constanța peste 3.000 kg de mazăre.

Asan Taslan
corespondent

Calea gospodăriei colective, calea agriculturii înfloritoare şi a bunăstării ţărănimii muncitoare

Ne făurim o viaţă nouă, îndestulată

Inainte vreme, cînd în comuna noastră erau mari şi tari, bogătani ca alde Ferich Herman, Heckmuller Mihai şi alţii, viaţa noastră a ţăranilor săraci era tare grea. Siliţi să muncim din primăvară pînă în toamnă pe pămînturile lor, nu ne alegeam pînă la sfîrşit cu nimic. Barem din anul 1940 pînă în 1944, cît timp hitleriştii au făcut ce-au vrut în ţara noastră, truda şi mizeria noastră nu mai cunoştea margini. Neavînd nici un petec de pămînt, mă băgasem slugă la chiaburul Bauer Iosif. Cîţi ani am stat la el nu m-am ales cu nimic. Era atît de hain la suflet chiaburul ăsta, că mă mir cum îmi mai dădea şi de mîncare. Pe semne şi asta o făcea, doar aşa, ca să-i pot munci. Ca mine, pe la alţii, lucra şi tata. Nici el nu avea pămînt şi atunci lua în parte de la boier să-i lucreze. Invoiala era aspră: 5 părţi din recoltă boierului, o parte tatei. Viaţa era grea dar nu puteam face nimic să ne-o uşurăm.

Dar anii au trecut. Plaiurile ţării au fost eliberate de sub jugul hitlerist de către oştile sovietice biruitoare. A mai trecut un timp şi la cîrma ţării au venit oameni aleşi de popor. In 1945 am primit şi eu şi tata cîte 5 hectare de pămînt. Pămîntul meu îl lucram împreună cu nevastă-mea. Viaţa a început să ni se uşureze, dar parcă tot nu puteam face faţă tuturor nevoilor. N-aveam vite de muncă şi unelte suficiente. Din această cauză întîrziam mai totdeauna cu semănatul culturilor şi strînsul de pe cîmp al recoltei.

La 24 iulie 1949, cînd 42 de familii din comuna noastră au pus bazele unei gospodării colective, eu eram în armată. Vestea, primită în Bucureşti, unde-mi făceam stagiul, m-a bucurat mult. Prin scrisori m-am sfătuit cu nevasta şi am făcut de îndată şi eu cerere să intru în gospodărie. Adunarea generală a discutat cererea mea şi am primit răspuns că am fost primit.

De atunci au trecut şase ani. Gospodăria noastră a crescut de la 42 de familii cu 215 ha, la peste 240 familii cu 1.480 ha. Dar paralel cu dezvoltarea gospodăriei au crescut şi veniturile noastre ale colectiviştilor, au înflorit gospodăriile noastre personale, s-a făcut tot mai îndestulată viaţa pe care o trăim. Cu veniturile pe care le-am avut în urma zilelor-muncă efectuate împreună cu nevastă-mea în gospodărie, în cîţiva ani eu am reuşit să-mi cumpăr mobilă nouă, covoare, haine şi cîte altele. Anul trecut mi-am cumpărat şi aparat de radio. Ca mine, colectivişti, care au primit toamna care întregi cu bucate, sînt mulţi în gospodăria noastră. De pildă, Bomans Ioan a primit în 1953 aproape 7.000 kg de grîu. 5.000 kg de porumb şi cîte alte produse. Ba, pe de-asupra, şi cîteva mii de lei. In 1954, colectivişti ca Ursu Gheorghe şi Vasi Florea au dus de asemenea acasă cîteva care încărcate cu peste 10.000 kg de cereale. Ca urmare a veniturilor frumoase obţinute de colectiviştii noştri, 90 la sută dintre ei au casele lor proprii, cumpărate sau nou construite, mai mult decît jumătate au aparate de radio, mobilă nouă etc.

O viaţă nouă, îndestulată, lipsită de grija zilei de mîine, iată rezultatul muncii comune după şase ani.

ADAM TONCEA
membru în G.A.C. „Drum Nou", comuna Zăbrani, regiunea Arad

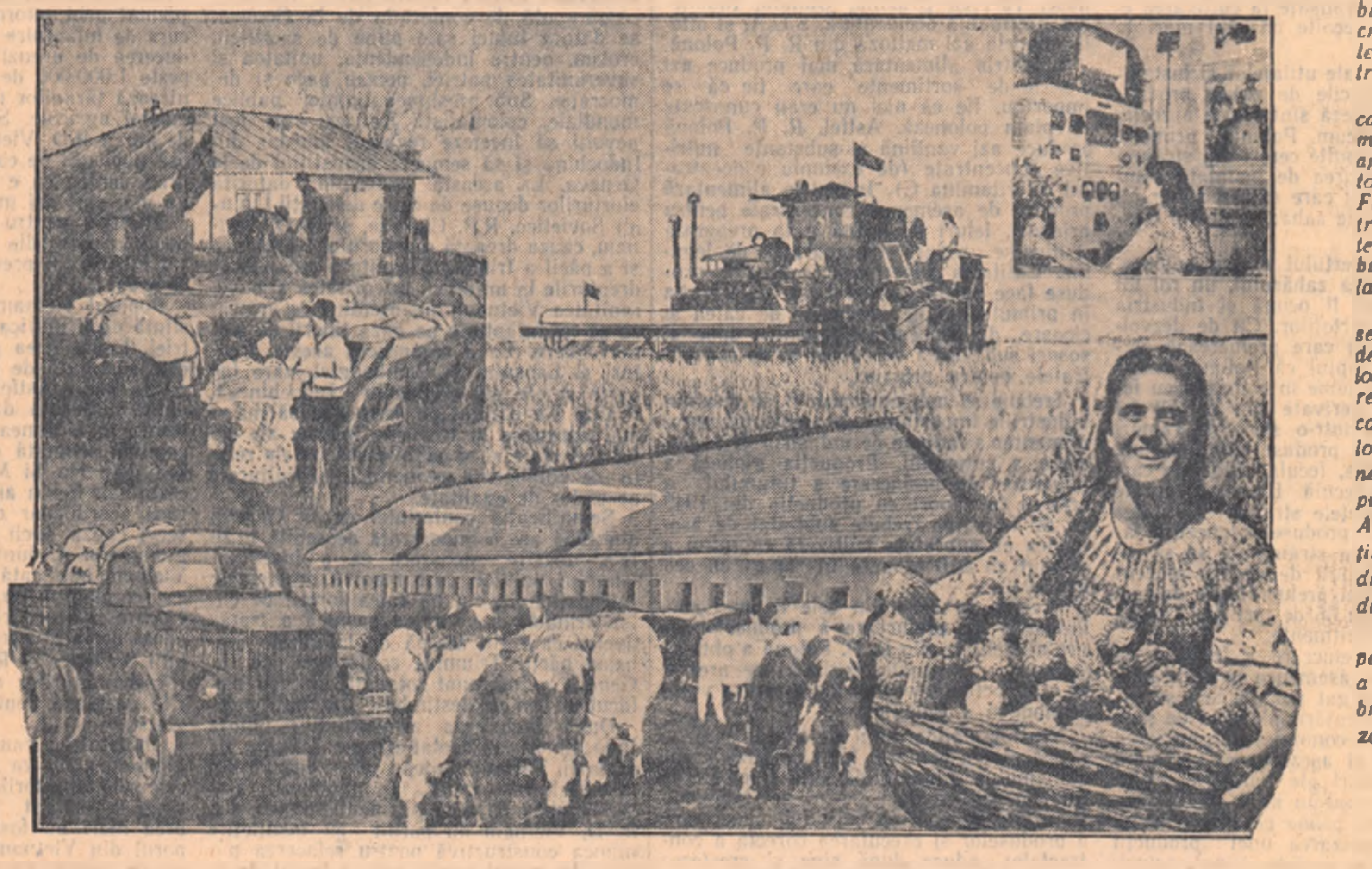
La 24 iulie se împlinesc 6 ani de cînd cîteva sute de ţărani muncitori cu gospodării mici şi mijlocii, dornici de a-şi făuri o viaţă îndestulată şi luminoasă, după pilda colhoznicilor sovietici, şi-au unit de bună voie ogoarele răzleţe, vitele de muncă şi principalul inventar agricol şi, sub îndrumarea partidului, au întemeiat primele gospodării colective din ţara noastră.

Urmînd încercata învăţătură leninist-stalinistă, partidul a arătat în documentele plenarei din 3-5 martie 1949 că asocierea gospodăriilor mici şi mijlocii ale ţăranilor muncitori în mod treptat, dar continuu, pe baza liberului consimţămînt izvorît din convingere, în mari gospodării colective, este calea socialistă de ridicare a agriculturii, calea producerii în agricultură a unei mari cantităţi de producţie-marfă, singura care corespunde ţelurilor clasei muncitoare şi intereselor celor mai largi mase ale ţărănimii muncitoare.

Pînă în prezent, ca rezultat al muncii partidului pe tărîmul creării condiţiilor pentru treptata reorganizare a agriculturii pe baze socialiste, peste 350.000 de familii de ţărani muncitori cu gospodării mici şi mijlocii s-au unit pe baza liberului consimţămînt în circa 5.580 de gospodării agricole colective şi întovărăşiri de lucrare în comun a pămîntului, care cuprind o suprafaţă totală de aproape 1.300.000 ha. Mare parte din ele au bune rezultate pe calea întăririi lor organizatorico-economice, obţinînd recolte bogate şi asigurînd sporirea veniturilor ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi.

Plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 subliniază că una din sarcinile cele mai importante la sate este sprijinirea de zi cu zi a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor existente în vederea întăririi lor economico-organizatorice, popularizarea largă şi susţinută a succeselor dobîndite de aceste forme de cooperaţie agricolă.

Prin muncă de convingere dusă în mod stăruitor şi cu pricepere, organele de stat şi cele agricole trebuie să convingă ţărănimea muncitoare cu gospodării mici şi mijlocii asupra avantajelor pe care le oferă formele de producţie socialistă în agricultură, în care se pot aplica larg tehnica modernă şi metodele ştiinţifice de cultivare a pămîntului şi se obţin cantităţi mari de producţie-marfă.

S. M. T.-ul — organizator al producţiei în G. A. C.

Sprijinirea permanentă a gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor pentru ca ele să culeagă în fiecare an recolte bogate şi să se întărească din punct de vedere economico-organizatoric este una din preocupările de seamă ale colectivului de conducere a staţiunii noastre. Pentru ca S.M.T.-ul nostru să-şi îndeplinească cu adevărat rolul de organizator al producţiei în gospodăria agricolă colectivă, noi am căutat să extindem cît mai mult volumul lucrărilor executate cu mijloace mecanizate pe ogoarele unităţilor agricole pe care le deservim.

In primii ani de la înfiinţarea staţiunii noastre, avînd un parc mai mic de tractoare şi maşini agricole, noi am executat numai lucrările de bază ale solului în unităţile deservite. Pe măsură ce staţiunea a fost dotată cu mai multe maşini şi tractoare, noi am executat pe lîngă lucrările de bază ale solului un număr tot mai mare de alte lucrări. In acest an, de exemplu, în afară de arăturile adînci de toamnă pe care le-am executat în întregime, am făcut pentru gospodăriile colective şi arături de primăvară în proporţie de 94 la sută, cultivaţia ogoarelor, lucrări de însămînţare, recoltatul cerealelor cu combina în proporţii cuprinse între 42—72 la sută. Pe lîngă lucrările arătate mai sus, noi mai efectuăm la gospodăriile colective diferite alte lucrări cum sînt de pildă cele de irigaţie, treieratul cerealelor, selectatul şi transportul lor.

Ştiind că producţia agricolă depinde în mare măsură de calitatea lucrărilor, mecanizatorii noştri au dat dovadă de multă conştiinţă în această direcţie şi, de asemenea, pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Aşa, bunăoară, în toamna anului trecut, la gospodăriile agricole colective din Făurei-Sat, Brateş şi Bălteni, grîul l-am însămînţat în întregime în rînduri încrucişate, la timpul potrivit şi într-un teren bine pregătit. Acum, la recoltat, colectiviştii sînt tare bucuroşi: producţia medie de grîu obţinută întrece 2.500 kg la ha.

In îndrumarea agrotehnică dată gospodăriilor colective deservite de staţiunea noastră, un rol deosebit îl au agronomii de sector şi mai ales inginerul şef, care sînt nelipsiţi din mijlocul colectiviştilor. Datorită sfaturilor date de ei, colectiviştii respectă în cea mai mare măsură termenele optime de lucru, care au o mare importanţă în lupta pentru obţinerea recoltelor sporite la hectar. Tot cu sprijinul agronomilor din staţiune, gospodăriile colective şi-au ales locurile cele mai indicate pentru grădină şi şi-au organizat diferite loturi de seminceri. Aşa, de exemplu, s-au organizat loturi semincere pentru obţinerea seminţei hibride de porumb la gospodăriile colective din Bălteni, Găiseanca şi Horia, la cea din urmă organizîndu-se şi un punct experimental cu 128 parcele demonstrative.

In acelaşi timp, noi căutăm să sprijinim cît mai temeinic pe colectivişti la alcătuirea planurilor anuale de producţie şi a planurilor de muncă pe campanie, în organizarea justă a brigăzilor permanente de producţie şi a echipelor şi în rezolvarea tuturor celorlalte probleme organizatorice.

LUCA ŞTEFAN
director al Staţiunii de maşini şi tractoare din comuna Făurei, regiunea Galaţi

Din realizările unor gospodării colective

● La constituirea sa, în anul 1949, gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roşie" din comuna Mădăraş, regiunea Oradea, nu avea nici măcar o cameră pentru sediu. In răstimpul celor 6 ani, colectiviştii şi-au ridicat tot felul de construcţii gospodăreşti, clădire pentru sediu, grajduri moderne cu o capacitate de peste 200 de vite mari, magazii de cereale, saivane pentru oi, ateliere de reparaţii, remize etc.

● ...3 perechi de cai, cîteva căruţe, 4 pluguri, o maşină veche de secerat şi o semănătoare. Acesta era inventarul agricol al gospodăriei colective „Gheorghe Dimitrov" din satul Ceacu, raionul Călăraşi, la înfiinţare, în vara anului 1949. In prezent, această gospodărie are un inventar agricol de 20 de ori mai mare. In afară de aceasta, gospodăria şi-a mai cumpărat 3 autocamioane şi şi-a creat ferme de creştere a animalelor, ajungînd să aibă la începutul acestui an 60 de taurine, 110 porcine, 1215 oi, peste 900 păsări şi altele.

● Folosind pe scară largă metodele recomandate de ştiinţa agrotehnică, ca, dezmiriştitul, arătura adîncă de toamnă, însămînţarea păioaselor în rînduri încrucişate, recoltarea lor în faza de coacere în pîrgă, colectiviştii din comuna Traian, regiunea Galaţi, au obţinut în anul acesta o recoltă medie de 4.500 kg de orz la hectar.

● Gospodăriile agricole colective dau o atenţie tot mai mare extinderii culturilor de plante tehnice aducătoare de mari venituri. Aşa, bunăoară, în anul trecut, colectiviştii din comuna Berveni, regiunea Baia Mare, au obţinut, prin valorificarea producţiei celor 270 ha cultivate cu cînepă, un venit de peste 3.100.000 lei.

Creşterea animalelor — izvor nesecat de venituri

In anul 1950, cînd am păşit pe calea muncii în comun, gospodăria noastră colectivă avea doar 12 cai, 4 vaci, 12 boi. Incă din primul an, noi ne-am dat seama că prin crearea unui puternic sector zootehnic, gospodăria ar putea dobîndi venituri însemnate.

Posibilităţi pentru a creşte animale multe şi de rasă bună aveam în gospodărie. Prin partea locului cresc păşuni bogate, sînt oameni pricepuţi în creşterea animalelor, iar materiale pentru construirea de adăposturi există de asemenea suficiente. Din partea statului am primit sprijin prin credite ieftine, acordate pe termen lung, pentru cumpărarea de animale, prin reproducători de rasă şi materiale de construcţie puse la dispoziţie în condiţii avantajoase. Folosind posibilităţile existente şi ajutorul dat de stat, gospodăria noastră colectivă a reuşit ca, an de an, să mărească efectivul de animale, să îmbunătăţească rasele existente, să cumpere un însemnat număr de animale de rasă cu mare productivitate. In anul 1952 gospodăria noastră colectivă avea 37 de vaci, 56 de boi şi 2 tauri, 45 de capete de tineret taurin, 165 de porci şi 49 de cai. Peste încă 2 ani, adică în 1954, numărul vacilor a ajuns la 75, al tineretului taurin la 65 etc.

Dezvoltarea sectorului zootehnic ne-a dat posibilitate să realizăm venituri din ce în ce mai mari. Noi am început să încheiem contracte cu statul pentru îngrăşare de animale, pe care le-am livrat apoi la preţuri bune. Pe de altă parte, am putut vinde în fiecare an, prin standul pe care-l avem pe pieţele Oraşului Stalin, produse animale ca lapte, unt, brînză, carne şi altele. Aceasta a adus gospodăriei venituri importante. De pildă, în anul 1953, gospodăria a realizat prin valorificarea produselor obţinute din sectorul zootehnic 251.757 lei. In următorul an, 1954, veniturile au fost şi mai mari: 372.740 lei.

Veniturile băneşti realizate ne-au dat posibilitate să dezvoltăm fondul de bază al gospodăriei colective, să mărim veniturile colectiviştilor. Cu o parte din bani am cumpărat, în 1952, 267 oi, creîndu-ne astfel şi o fermă de oi. Astăzi numărul oilor a ajuns la 402 şi continuă să crească. Totodată noi căutăm să îmbunătăţim rasele de oi, să înmulţim numărul celor cu lînă fină şi semi fină.

Creşterea animalelor s-a dovedit a fi o ramură de producţie aducătoare de mari venituri care contribuie la dezvoltarea întregului avut obştesc al gospodăriei. Astfel, livrînd statului, pe baza contractelor încheiate, animale şi produse animale, gospodăria colectivă a cumpărat două autocamioane, unul în 1954 şi altul în ianuarie 1955.

Din veniturile obţinute noi am putut de asemenea să dăm colectiviştilor chiar în cursul anului bani în contul zilelor-muncă efectuate. De pildă, în anul 1954 au fost repartizaţi membrilor gospodăriei noastre 35.014 lei. Şi în acest an noi vom da oamenilor bani — în contul zilelor-muncă prestate — cu mult înainte de împărţirea anuală a veniturilor

ION GIRCEAG
preşedintele G.A.C. „Tudor Vladimirescu", comuna Hărman, regiunea Stalin

Munca-i spornică, rodu-i bogat

Intr-una din zilele săptămînii trecute străbăteam ca de obicei întinsele tarlale ale gospodăriei noastre colective pentru a vedea cum se execută lucrările agricole din această perioadă de vîrf. In ziua aceea, întreg cîmpul gospodăriei era un adevărat furnicar de oameni.

Către amiază, făcîndu-se socoteala grîului recoltat cu combina, s-a văzut că producţia medie obţinută se ridică la peste 2.000 kg boabe la hectar. Vestea s-a răspîndit cu iuţeală în rîndul sutelor de colectivişti, umplîndu-le inimile de bucurie.

Seara tîrziu, după ce freamătul muncii de peste zi se stinsese, în timp ce plănuiam împreună cu brigadierii treburile gospodăriei pentru ziua următoare, mi-am amintit de anii cînd lucram fiecare de unul singur pămîntul împărţit în mai multe ogoraşe înguste aflate la distanţe mari unul de altul. Agricultura înapoiată pe care o practicam pe vremea aceea făcea ca pămîntul să producă recolte mici şi de proastă calitate, să nu ne răsplătească nici pe departe munca depusă, deşi solul era unul din cele mai roditoare. Urmînd însă îndemnul partidului şi exemplul colhoznicilor sovietici, în iarna anului 1951 mai multe familii de ţărani muncitori din comuna noastră ne-am unit pămînturile în tarlale întinse fără haturi, păşind astfel pe calea marii gospodării colective. Aici munca unită, făcută în mod organizat, s-a dovedit a fi mult mai uşoară şi mai rodnică decît în gospodăria individuală.

La început, desigur că nu ne-a fost prea uşor să ne obişnuim cu noul fel de a munci în gospodăria colectivă. Cu timpul însă, colectiviştii au căpătat tot mai multă încredere în foloasele pe care le aduce munca în comun, pe tarlale de teren întinse şi cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Astăzi, aplicarea metodelor agrotehnice înaintate de cultivare a pămîntului a devenit un lucru obişnuit pentru majoritatea colectiviştilor. Noi nu mai însămînţăm acum decît sămînţă aleasă şi condiţionată obţinută de pe loturile noastre semincere şi numai în pămînt îngrăşat şi bine pregătit. Dezmiriştitul, arătura adîncă de toamnă, executarea praşilelor repetate la culturile prăşitoare, îngrăşarea terenurilor cu îngrăşăminte naturale şi chimice, recoltarea cerealelor ajunse în faza de coacere în pîrgă etc. sînt lucrări pe care colectiviştii noştri, sprijiniţi de mecanizatorii S.M.T. şi îndrumaţi de inginerii agronomi, le execută în fiecare an cu tot mai multă pricepere şi la timpul potrivit.

Producţiile de 2.300 kg de grîu, 3.200 kg de porumb, 1.500 kg de floarea-soarelui, 1.100 kg de bumbac obţinute de noi în anul 1953, precum şi sporurile mari de recoltă dobîndite anul trecut în ciuda condiţiilor de climă neprielnice, nu sînt altceva decît rezultatul firesc al aplicării la timp a principalelor metode recomandate de ştiinţa agrotehnică, rodul muncii unite şi sîrguincioase depuse de membrii gospodăriei noastre colective.

Fiind convinşi că pe această cale îşi pot făuri un trai tot mai bun, membrii gospodăriei noastre colective sînt hotărîţi să nu-şi precupeţească eforturile în lupta pentru ridicarea producţiei agricole şi înflorirea agriculturii.

PETRE GH. FINTINĂ
preşedintele gospodăriei colective din comuna Maglavit, regiunea Craiova

Se întăreşte şi se dezvoltă sectorul socialist la sate

● O singură gospodărie agricolă colectivă, aceea din comuna Ioan Corvin, raionul Băneasa, exista în anul 1949 în regiunea Constanţa. In prezent, în această regiune sînt 265 de gospodării colective care cuprind peste 27.000 de familii de ţărani muncitori. In raioanele Negru Vodă şi Medgidia există gospodării agricole colective în fiecare comună.

● Peste 300 de asociaţii simple de producţie agricolă ale ţăranilor muncitori s-au înfiinţat pînă în prezent în satele şi comunele regiunii Craiova. In raionul Gura Jiului, ţăranii muncitori au alcătuit pînă acum 75 de asociaţii, iar în raioanele Calafat, Segarcea, Băileşti şi Corabia, există cîte 25-40 de asociaţii. In comuna Caraula din raionul Pleniţa sînt 4 asociaţii simple pentru cultivarea bumbacului, sfeclei de zahăr, a legumelor şi zarzavaturilor.

● In numeroase sate şi comune de pe întinsul patriei noastre, cum sînt, de pildă, comunele Biled, regiunea Timişoara, Palazu Mare şi Straja, regiunea Constanţa etc., toţi ţăranii muncitori, dîndu-şi seama că singura cale prin care pot făuri o viaţă îndestulată este calea gospodăriei colective, au devenit colectivişti.

● In răstimp de numai 5-6 luni, au luat fiinţă în regiunea Hunedoara 80 de întovărăşiri zootehnice, cuprinzînd un număr de 3.248 de familii de ţărani muncitori care şi-au strîns laolaltă peste 22.200 de oi.

Spre mai bine

In primăvara anului acela, cuvîntul „colectivă" flutura tot mai des pe buzele oamenilor din Ciorani. Membrii comitetului de iniţiativă, Manea Voicu, Ion Niculescu şi Mihai Vasile, erau îmbiaţi prin case, li se cereau desluşiri şi întrebări.

— Măi, fraţilor — le spunea Voicu celorlalţi din comitet — o sută de ani să fi trăit în mijlocul cioranenilor şi tot nu m-aş fi gîndit că-s aşa limbuţi şi curioşi. Iţi pun unii nişte întrebări cu două înţelesuri de-ţi stă mintea în loc, nu alta. Acu, cam ştim noi unde-i izvorul veninului. In chiaburi, acolo trebuie să lovim cu toată tăria.

Ce-i drept, la scorneli chiaburii erau pricepuţi cum nu se mai poate. Le era în fire. Pe lîngă pămînturile ce le aveau în proprietate, pe lîngă tractoare şi batoze, de-alde Aron Tudor, Costea Neagu, Niculaie Iancu şi alţi chiaburi se mai îndeletniceau şi cu meseria de geambaşi. Cumpărau pe nimica toată nişte mîrţoage jigărite, le îndopau vreo săptămînă cu fel de fel de spiţerii şi apoi, hai cu ele la tîrg. De s-ar fi aflat de faţă foştii proprietari ai cailor, nici că i-ar mai fi cunoscut. Cu crupa rotundă şi lucioasă, cu ochii vioi, nărăvaş, fiecare cal părea un adevărat Ducipal. Se jurau geambaşii pe lună şi pe stele că asemenea mîndreţe de cai nu găseşti de-ai căuta şapte sate în jur. Mulţi se îndesau la chilipir. A doua zi, cînd intra în grajd, cumpărătorul nu-şi credea ochilor. Calul focos şi sprinten din ajun revenise la adevărata lui înfăţişare de mîrţoagă bătrînă şi bolnavă.

Se înţelege, dară, că numai bine nu le-a venit chiaburilor cînd au auzit că-i vorba să ia fiinţă în sat o gospodărie colectivă. Toată viclenia lor de geambaşi înrăiţi în ticăloşii au pus-o atunci la bă-

taie. Cei din comitetul de iniţiativă au avut mult de muncit pînă să împrăştie minciunile răspîndite de duşmani şi să lămurească oamenii.

La întemeierea gospodăriei, cele 59 de familii au venit cu 67 ha de pămînt, 7 cai şi 10 boi. Statul a înzestrat gospodăria cu încă 90 ha. Cu astă avere au pornit-o la drum.

N-au mers lucrurile ca pe roate de la început. De altminteri, nici cei din conducerea gospodăriei nu s-au aşteptat la drum neted, fără greutăţi. Numai cîtă dihonie au semănat în rîndurile colectiviştilor Dumitru Brejcan şi cu feciorul său, amîndoi chiaburi sadea, strecuraţi în gospodărie. Abia mai tîrziu, cînd au fost demascaţi şi zvîrliţi din colectivă, s-a aflat că pe lîngă cele trei hectare cu care se înscriseseră, mai aveau camuflate cîte 4 ha, başca 2 vaci, plug, boroană şi un cazan pentru fabricat ţuică.

La început, Costea Mihăilă — unealtă înrăită a chiaburilor — părea a fi un colectivist de neîntrecut. Harnic, nevoie mare şi plin cu duhul blîndeţii. Abia în urmă s-a dovedit că el era acela care îndemna oamenii să iasă din colectivă. Asemenea cioturi putrede te mai împiedică uneori în drum. Dar cînd le arunci cît colo, — ca pe o măsea stricată, respiri apoi mai slobod, ţi-e drumul mai uşure.

An de an, gospodăria se dezvoltă mai temeinic. Ajutată fiind şi de condiţii favorabile, colectiva a dat o mare extindere sectorului zootehnic: 53 de vaci de rasă care dau acum în medie 20 litri de lapte pe zi, 563 de oi, 8 boi, 24 de cai, 25 de scroafe fătătoare şi 50 de familii de albine. Pentru adăpostirea lor, s-au clădit două grajduri moderne, o maternitate de scroafe şi un saivan pentru oi. In curtea gospodăriei, s-au înfiinţat ateliere de fierărie şi tîmplărie, care lucrează din zori şi pînă în noapte. Pentru păstrarea recoltelor, s-a construit o magazie cu o capacitate de 12 vagoane şi un patul pentru şase vagoane de porumb. Colectiviştii se mîndresc cu casa-laborator a lor şi cu cîmpul de experienţă unde încearcă cele mai noi metode agrotehnice în cultivarea plantelor.

La temelia fiecăreia din aceste realizări stă munca neobosită a oamenilor.

Cu greu i-ai mai recunoaşte în colectiviştii de azi pe cei care acum cîţiva ani şi-au pus semnătura pe actul de constituire a gospodăriei. Nu că s-ar fi schimbat prea mult la înfăţişare în răstimp. Cu oricare vei sta însă de vorbă, îţi va povesti cu înflăcărare, cu un entuziasm nestăvilit, despre fiecare nou pas făcut pe drumul înfloririi gospodăriei lor colective. Ion Minea, bunăoară, omul acesta cu faţa smolită, iute ca o zvîrlugă, cînd a ciocnit paharul la festivitatea inaugurării gospodăriei, avea faţa înnegrită şi-l mai rodea încă îndoiala.

Astăzi, Ion Minea este responsabilul brigăzii de cîmp, unul din oamenii cu care gospodăria se mîndreşte pe bună dreptate.

Nevasta lui Mihai Voinea îi amăra zilele omului de cînd acesta intrase în gospodărie. Treptat, treptat, femeia s-a convins că belşugul nu vine în casă dacă melitezi toată ziua din gură. S-a pus pe treabă spornică, laolaltă cu bărbatul şi cu feciorul, şi, în anul ce a trecut, au avut 1037 zile-muncă. Au dus acasă peste un vagon de cereale, 31 kg de lînă, 15 kg de miere şi, în plus bani. Gheorghe N. Dobre cu 783 de zile-muncă, Dumitru H. Preda cu 686 de zile-muncă şi mulţi alţii ca ei au dus acasă roadă cît nu s-ar fi gîndit în viaţa vieţii lor. De altminteri, în anul ce a trecut, din cele 83 de familii cîte numără gospodăria, peste 40 au avut între 500—600 de zile-muncă.

Se spune — şi pe bună dreptate — că, aşa cum ţi-i viaţa, ţi-i şi casa. Cînd lucrau cu ziua pe pămînturile moşierilor şi chiaburilor, Costea Ilie Preda, Marin Mirea, Ion Niculescu şi alţii, numai să-şi facă case noi nu se gîndeau. Acum, an de an tot mai mulţi colectivişti îşi construiesc case frumoase, încăpătoare, pe măsura posibilităţilor lor de azi.

•

Prin tarlaua cu grîu a gospodăriei colective „Ştefan Gheorghiu" din Ciorani, combina „S 4" a S.M.T.-ului din comună parcă ar înota. Ajutorul de combiner scrutează drumeagul ce duce către comună.

— Acuşi, acuşi, se umple buncărul şi camionul nu s-a întors încă din drum.

In depărtare, se vede un nor de praf.

— Vine — strigă ajutorul — şi combinerul dă din cap mulţumit.

Hurducănind pe mirişte, autocamionul gospodăriei se alătură combinei. Buncărul se deşartă. Ca un şuvoi, grîul se revarsă în cutia camionului. Un viraj scurt şi maşina se îndreaptă din nou spre gospodărie.

— La drumul următor vine şi preşedintele, mai apucă să strige şoferul.

In timpul acesta, la magazia colectivei se umplu de zor sacii cu grîu şi orz. Cîţiva tineri pregătesc drapelele şi lozincile. O dată cîntăriţi, sacii sînt urcaţi în căruţe şi convoiul se pune în mişcare. Literele mari de pe pancartă se văd de departe: „Primele boabe — statului". De undeva, ca din pămînt, s-a ivit şi un acordeonist. In cîntece şi chiuituri, carele se îndreaptă spre baza de recepţie din Ciorani.

„Primele boabe — statului!" In cuvintele înscrise pe lozincă, e cuprinsă toată dragostea, toată recunoştinţa colectiviştilor către partidul care le-a deschis drumul vieţii lor de astăzi.

S. LEONARD

LA CEA DE A 11-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII POLONIEI

Dezvoltarea industriei agro-alimentare în R. P. Polonă

JAN DOMANSKI
locțiitor al ministrului industriei agricole și alimentare

Anul 1955 este anul în care se termină prima etapă de dezvoltare a potențialului economic a Poloniei prevăzută de planul de șase ani. Făcînd bilanțul celor 11 ani care s-au scurs de la eliberarea Poloniei de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică, bilanțul anilor de luptă pentru transformarea structurii economice a statului, pentru creșterea capacității și consolidarea economiei, putem spune cu mîndrie că rezultatele sînt deosebite. Ele au putut fi obținute numai datorită condițiilor create de orînduirea noastră socială nouă.

Centrele noi industriale, construcțiile uriașe, dezvoltarea multilaterală a producției de bunuri materiale și culturale, modernizarea proceselor de producție în industrie precum și transformările din agricultură — toate acestea au avut ca rezultat că Polonia — un stat de mîna a treia în perioada dintre cele două războaie mondiale, — a reușit să ajungă într-un timp scurt printre statele cele mai dezvoltate ale Europei.

Grație politicii juste a partidului s-a schimbat diametral nu numai structura Poloniei, dar a crescut mult și standardul de viață al maselor largi ale oamenilor muncii, fapt dovedit în primul rînd de creșterea producției socotită pe cap de locuitor. În sistemul de elemente care arată creșterea considerabilă a potențialului economic al R. P. Polone, în grupa industriilor, care produc bunuri de larg consum se numără și industria agro-alimentară.

Industria agro-alimentară concentrată în perioada dintre cele două războaie, în întreprinderi de tipul atelierelor și în fabrici mici, s-a transformat în Polonia populară într-o industrie de fabrici mari, cu instalațiile cele mai moderne, și care folosesc metodele tehnologice cele mai avansate. Ea este azi capabilă să satisfacă atît nevoile consumatorilor din țară, cît și cererile exportului către alte țări.

Trebuie să menționez că majoritatea întreprinderilor industriei alimentare preluate de la capitaliști cum ar fi fabricile de zahăr, fabricile de amidon, fabricile de fulgi de cereale, au trebuit să fie reconstruite și modernizate. În majoritatea lor, aceste întreprinderi aveau un profil îngust de producție și erau înzestrate cu instalații foarte vechi.

În cursul înfăptuirii planului de șase ani apare în conformitate cu prevederile planului de repartizare teritorială economică a țării o serie de întreprinderi noi ale industriei alimentare cum sînt: fabrica de țigări de la Czyzyny, cea mai mare fabrică de țigări din Polonia, cu o capacitate de producție de 17.000.000.000 de țigări anual, uzinele de ulei din Brzeg pe Odra, din Kruszwica și Klemenosow, fabrica de macaroane din Wroclaw, fabrica de produse de cofetărie din Poznan, fabricile noi de zahăr de la Gryfice și Sokolow Podlaski, (fabricile existente acolo, au fost distruse complet în cursul operațiilor militare) fabricile de bere din Varșovia și Bialystok, întreprinderile pentru prelucrarea fructelor și legumelor, distileriile de spirt și multe altele.

Produsele industriei polone de zahăr, spirt, bonbonerie cît și cele ale industriei de prelucrare a cartofilor joacă un rol important în exportul polonez. Ele ajung pe toate piețele lumii și concurează cu succes produsele altor industrii străine cu tradiții vechi. Presa din apus acordă din ce în ce mai multă atenție succeselor industriei noastre agro-alimentare. Astfel, într-un articol publicat de revista engleză „Food Manufacture" în luna aprilie a anului curent, la rubrica „Noutăți din alte țări în domeniul produselor alimentare" se arată printre altele că producția de zahăr în Polonia a crescut în anul 1953 în mod neobișnuit. Ea a ajuns la 1.105.000 tone față de 505.000 tone în anul 1938. Polonia este socotită astăzi în rîndurile producătorilor principali de zahăr din sfeclă din Europa. Alături de Anglia și Țările Scandinave, țări ca Islanda, Germania apuseană, Elveția, Grecia, Pakistan, Ceylon, India și țările Africei de Nord și Peninsulei Arabe, au devenit și ele cumpărătoare permanente ale zahărului polonez. Dezvoltînd mereu capacitatea de producție, industria producătoare de zahăr își lărgește mereu baza sa de materii prime nu numai prin creșterea suprafeței cultivate cu sfeclă de zahăr ci mai ales prin aplicarea metodelor agrotehnice cele mai avansate la cultivarea ei pentru a obține recolte cît mai mari la hectar.

Înaltele calități ale utilajelor și instalațiilor pentru fabricile de zahăr produse de industria poloneză sînt foarte apreciate peste hotare. Acum, Polonia primește din ce în ce mai multe cereri din străinătate pentru furnizarea de instalații complete pentru fabrici care extrag zahăr nu numai din sfecla de zahăr, ci și din trestie de zahăr.

În balanța comerțului extern polonez, alături de industria zahărului, un rol tot atît de important îl ocupă și industria prelucrătoare a cartofilor. Cît de dezvoltată este industria prelucrătoare a cartofilor, ne-o arată faptul că Polonia ocupă locul al doilea în lume în comerțul cu fecule. Produsele derivate din cartofi își găsesc utilizarea într-o serie de ramuri industriale. Aceste produse sînt: siropul, caramelul, dextrina, fecula, fulgii de cartofi, zahărul de fecule. Ele sînt căutate permanent pe piețele străine. Calitatea ridicată a acestor produse poloneze a făcut ca clientela din străinătate să se intereseze tot mai mult de ele. În prezent produsele industriei prelucrătoare de cartofi sînt vîndute în 35 de țări din Europa și din celelalte continente.

Industria de prelucrare a fructelor și legumelor este de asemenea în plină dezvoltare. Ea a cîștigat poziția ce i se cuvine în cursul executării planului de șase ani de dezvoltare economică. Organizarea acestei industrii și așezarea ei în rîndul principalelor ramuri ale industriei agro-alimentare a început în anul 1950. Baza bogată de materii prime permite o largă planificare și realizarea unei producții mereu crescînde și variate. Vinul, principalul articol al industriei de prelucrare a fructelor, este produs acum într-o cantitate de 4 ori mai mare decît în anul 1949.

Și în domeniul exportului, industria de prelucrare a fructelor și legumelor a cîștigat o poziție bună, mai ales cînd e vorba de jamuri și compoturi. Fără să mai pomenim de exportul fructelor și legumelor în străinătate ceapa poloneză cunoscută sub numele de „polish onion", este foarte apreciată pentru gustul ei specific și mare rezistență la păstrare. Dacă considerăm exportul cepii în anul 1948 egal cu 100, în anul 1952 el a ajuns la cifra de 265, iar în anul 1953 la 450,3.

Dezvoltarea multilaterală a industriei alimentare din Polonia a influențat direct dezvoltarea pe scară largă a industriei producătoare de alcool etilic. Băuturile spirtoase poloneze sînt azi foarte cunoscute în străinătate. Ele sînt foarte apreciate și căutate nu numai în Europa, ci și într-o serie de state ale Americii de Sud, Centrale și de Nord și ale Africei. Exportul produselor industriei de spirt a crescut în anul 1955 cu 233 la sută față de 1949.

A doua industrie bazată pe fermentație, care și-a dezvoltat mult potențialul de producție în perioada planului de șase ani, este industria berii și a malțului. Ajunge să spunem că producția globală de bere a crescut în 1955 cu 366 la sută față de anul 1938.

Paralel cu creșterea producției de bere, crește producția de malț. În ultimii ani s-a modernizat și s-a dezvoltat industria malțului, prin introducerea noului sistem de maltozare numit maltozare pneumatică. Aplicarea noului sistem a dus la o ridicare serioasă a calității maltozei produse. Țări ca Brazilia, Olanda, Indonezia, Germania occidentală, S.U.A. și altele importă azi maltoză din R. P. Polonă.

Industria alimentară mai produce azi o serie de sortimente care fie că se importau, fie că nici nu erau cunoscute pe piața poloneză. Astfel, R. P. Polonă produce azi vanilină și substanțe nutritive concentrate (de exemplu concentratul de vitamina C). Industria alimentară produce de asemenea concentrate pentru prînzuri, feluri de hrană gata preparată și diverse sosuri și preparate de legume. Calitatea superioară a acestor produse face posibil exportul lor. Este vorba în primul rînd de produsele de cereale și cicoare, de concentratele pentru supe și sosuri sub formă de cuburi și de concentratele pentru prînzuri.

Trebuie să mai pomenim și de una din industriile importante ale resortului agro-alimentar și anume de industria de prelucrare a tutunului. Producția globală a industriei de prelucrare a tutunului a crescut în raport cu producția din 1949 cu 69 la sută. Trebuie subliniat de asemenea că suprafața cultivată cu tutun a crescut cu 216 la sută în raport cu cea din 1949.

Precum se vede din cele de mai sus, industria de prelucrare a produselor agro-alimentare din R. P. Polonă a obținut realizări însemnate, realizări ce prezintă o importanță tot mai mare pentru viața economică a Poloniei.

Nivelul standardului de viață, care se ridică mereu conform legii de bază a socialismului, aduce după sine și creșterea cererilor de produse ale acestei industrii. În afară de aceasta calitatea superioară a produselor și executarea corectă a contractelor aduce după sine și creșterea cererilor de produse ale industriei agro-alimentare poloneze pe piețele din alte țări. Toate acestea fac să sporească sarcinile și răspunderile industriei agro-alimentare a Poloniei Populare.

Industria agro-alimentară, avînd la dispoziție marile posibilități pe care i le oferă materiile prime ale Poloniei, ridicarea și dezvoltarea continuă a industriei grele și aplicarea celor mai moderne realizări ale tehnicei, va îndeplini cu succes aceste sarcini mărețe.

Al 5-lea plan cincinal al U. R. S. S. a fost îndeplinit în 4 ani și 4 luni

MOSCOVA 18. — În raportul „Despre sarcinile privind dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției", prezentat la plenara din 4 iulie a C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a anunțat că în ce privește volumul total al producției industriale, cel de-al 5-lea plan cincinal al U.R.S.S. a fost îndeplinit la 1 mai 1955, adică în 4 ani și 4 luni.

Ritmul rapid de dezvoltare a industriei U.R.S.S. depășește cu mult ritmul atins de industria celor mai dezvoltate țări capitaliste. Volumul producției industriale a U.R.S.S. a crescut în 1954 de 18 ori față de nivelul atins de producția industrială în 1929, în timp ce în aceeași perioadă producția industrială a S.U.A. a crescut numai de 2,1 ori, a Angliei cu 72%, a Franței cu 14% și a Italiei cu 77%.

Un an de la încetarea războiului din Indochina

La 21 iulie s-a împlinit un an de la restabilirea păcii în Indochina ca rezultat al conferinței de la Geneva. Lumea întreagă a primit cu nespusă bucurie vestea care anunța stingerea focarului de război din sud-estul Asiei, care amenința pacea lumii. Victoria obținută de eroicul popor vietnamez asupra colonialiștilor francezi, recunoscută de conferința de la Geneva, se datora luptei sale pline de sacrificii, eroism, pentru independența, unitatea și suveranitatea patriei, pentru pace și democrație. Sub presiunea opiniei publice mondiale, colonialiștii francezi au fost nevoiți să înceteze războiul murdar din Indochina și să semneze armistițiul de la Geneva. La această conferință, datorită eforturilor depuse de către delegații Uniunii Sovietice, R.P. Chineze, și R. D. Vietnam, cauza dreaptă a poporului vietnamez și a păcii a triumfat. Franța a recunoscut drepturile la unitatea, integritatea și suveranitatea Vietnamului, drepturi ce urmează să fie înfăptuite pe baza ținerii de alegeri libere. Ea a recunoscut aceste drepturi și Laosului și Cambodgiei, care fac parte și ele din peninsula Indochineză. Franța s-a obligat de asemenea să nu se mai amestece în treburile interne ale celor trei state și să stabilească cu ele relații de colaborare economică și culturale pe picior de egalitate.

Semnificația conferinței de la Geneva din 1954 are o importanță deosebită în zilele noastre, deoarece ea a însemnat triumful politicii care rezolvă problemele internaționale, nu pe calea forței, pe calea armată, ci pe calea pașnică a tratativelor care țin seamă de interesele ambelor părți. Triumful conferinței de la Geneva a însemnat totodată un nou pas făcut pe calea destinderii internaționale.

După încheierea armistițiului, jungla indochineză a încetat să mai răsune de explozii. Țăranii puteau să-și cultive din nou în liniște orezul, iar muncitorii să-și reia munca pașnică. Oamenii muncii din R. D. Vietnam au pornit cu însuflețire munca constructivă pentru refacerea patriei. În cursul anului care a trecut de la încheierea armistițiului, întregul popor vietnamez sub conducerea Partidului muncii și a președintelui Ho Și Min și-a unit forțele pentru a lecui rănile lăsate de război, pentru a reconstrui economia națională, pentru a-și făuri o viață pașnică, pentru a-și ridica nivelul de trai, material și cultural. R. D. Vietnam și-a concentrat eforturile sale ca să schimbe soarta țăranilor care formează 90 la sută din populație și care au avut atît de mult de suferit de pe urma războiului colonialist. Peste 420.000 de țărani au primit de acum pămînt prin reforma agrară care este în curs de înfăptuire. A fost efectuată și reducerea de arenzi de care beneficiază peste 1.000.000 de țărani. Guvernul furnizează țăranilor tot mai multe unelte și mașini agricole. Steagul Roșu cu steaua de aur a R.D. Vietnam flutură azi deasupra unei glii pe care țăranul muncește cu drag pentru că e a lui. El și familia lui nu mai sînt azi muritori de foame.

Luptînd pentru a-și construi o viață nouă, poporul din R. D. Vietnam a respectat întru totul prevederile acordului de la Geneva.

Poporul vietnamez nu are dorință mai sfîntă decît unificarea și independența patriei. Lupta grea a poporului vietnamez este susținută de toate popoarele iubitoare de pace. Astfel, declarația sovieto-indiană publicată după vizita premierului Nehru în Uniunea Sovietică și declarația comună semnată de Ciu-En-lai și președintele Ho Și Min cu ocazia vizitei acestuia la Pekin afirmă necesitatea respectării acordurilor de la Geneva pentru a servi cauza păcii. Declarația comună a guvernelor Uniunii Sovietice și a R. D. Vietnam publicată la Moscova la 19 iulie a.c. condamnă cu hotărîre încercările de călcare a acordurilor de la Geneva. Totodată declarația comună a guvernelor Uniunii Sovietice și R. D. Vietnam cere tuturor semnatarilor acordurilor să ia măsurile necesare pentru traducerea lor în viață.

Înfăptuirea cauzei sfinte a poporului vietnamez nu va putea fi împiedicată de cercurile ațîțătorilor la război. Prea mult sînge a scăldat pămîntul Vietnamului, prea mari au fost jertfele aduse de poporul din Vietnam în cei 8 ani de lupte eroice, pentru ca el să mai accepte să-i fie îngrădite drepturile la independență și libertate. Cauza poporului din Vietnam este o cauză dreaptă și va triumfa. La triumful ei va contribui și tendința tot mai vădită spre destindere internațională care există azi în lume.

A fost terminat Palatul de știință și cultură „I. V. Stalin" din Varșovia

VARȘOVIA 20 (Agerpres). — P.A.P. transmite: A fost dusă la bun sfîrșit construirea Palatului de știință și cultură „I. V. Stalin" — dar oferit Poloniei populare de către Uniunea Sovietică. La 21 iulie, la Varșovia a avut loc predarea solemnă a Palatului către guvernul polon.

Suprafața utilă a acestei construcții mărețe este de 113.500 metri pătrați. Suprafața ocupată de palatul propriu zis este de 10,5 hectare.

Palatul are aproximativ 3.000 de camere. Aci pot să lucreze, să se odihnească și să se distreze concomitent pînă la 20.000 de persoane. Clădirea este utilată cu instalații de răcire și umezire a aerului. În palat funcționează 33 de ascensoare cu diferite destinații și șapte stații de radioamplificare.

În clădire există un depozit de cărți cu peste 120.000 de volume, localuri pentru restaurante și cantine. În palat își vor avea sediul Academia de Științe a Poloniei, Asociația pentru răspîndirea cunoștințelor tehnico-științifice, Institutul de științe sociale; aci se vor afla de asemenea săli de expoziții și biblioteci. Sala congreselor cu o capacitate de 3.500 de locuri este prevăzută cu instalații speciale pentru înregistrarea sunetelor și translației.

TELEGRAME

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramelor dintre K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și René Coty, președintele Republicii Franceze.

**Excelenței sale,
Domnului RENÉ COTY,
Președintele Republicii Franceze
Paris**

Cu prilejul sărbătorii naționale, vă rog, domnule președinte, să primiți felicitările mele, precum și să transmiteți felicitări și cele mai bune urări poporului francez.

Urez Republicii Franceze fericire și prosperitate și întărirea prieteniei tradiționale dintre popoarele celor două țări ale noastre.

**K. VOROȘILOV,
Președintele Prezidiului
Sovietului Suprem al U.R.S.S.**

*Moscova, Kremlin,
13 iulie 1955*

**Excelenței Sale
Mareșalului VOROȘILOV,
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
*Moscova***

Foarte mișcat de mesajul pe care excelența voastră mi l-a adresat cu prilejul lui 14 iulie, vă exprim urările mele cordiale d-voastră personal și urez popoarelor Uniunii Sovietice un viitor fericit.

RENÉ COTY

*Paris
16 iulie 1955*

Plecarea delegației guvernamentale a R.P.R. la Varșovia

În dimineața zilei de 20 iulie a. c. a părăsit Capitala, plecînd la Varșovia, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care va participa la sărbătoarea națională a Poloniei populare, sărbătoarea eliberării.

Delegația guvernamentală este alcătuită din tovarășii Chivu Stoica, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ion Pas, prim-locțiitor al ministrului Culturii.

Din delegație face parte și ambasadorul R.P.R. la Varșovia, Marin Florea Ionescu.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Gh. Apostol, I. Chișinevschi, general de armată E. Bodnăraș, D. Coliu, general locotenent Al. Drăghici, N. Ceaușescu, S. Bughici, M. Dalea, acad. I. Murgulescu, acad. P. Constantinescu-Iași, M. Popescu, Gh. Hossu, M. Florescu, M. Suder, Ion Dumitriu, M. Oprișan.

Au fost de față reprezentanți ai ambasadei R. P. Polone la București în frunte cu ambasadorul Jan Izydorczyk.

(Agerpres)

Primirea de către V. M. Molotov a locțiitorului ministrului Afacerilor Externe al R. D. Germane

GENEVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe Georg Handke, reprezentant al guvernului Republicii Democrate Germane, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R. D. Germane, care a sosit la Geneva cu prilejul conferinței șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Franței și Marii Britanii.

V. M. Molotov l-a informat amănunțit pe G. Handke asupra conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri, mai ales asupra desfășurării tratativelor cu privire la problema germană. V. M. Molotov l-a anunțat de asemenea pe G. Handke că delegația sovietică îl va ține la curent pe reprezentantul guvernului R. D. Germane ca și pînă în prezent, cu desfășurarea conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri. La convorbire a participat și G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. D. Germană.

Scurte știri

● La 19 iulie, la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit de la S. Parrott, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Marii Britanii în U.R.S.S., instrumentele de ratificare a Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente și democrate, semnat la Viena la 15 mai 1955 și ratificat de regina Angliei, Elisabeta a II-a, la 7 iulie 1955.

● După cum anunță postul de radio Pekin, Ho Și Min, președintele Republicii Democrate Vietnam, a sosit la 20 iulie, pe bordul unui avion la Pekin.

● În cadrul conferinței din 18 iulie, a secretarilor principali ai celor două părți ale Comisiei militare de armistițiu, partea americană a acceptat propunerea prezentată anterior de partea coreeană cu privire la reducerea numărului grupurilor mixte de observatori de la 6 la 5.

● 700 de copii din Frankfurt-pe-Main și Affenbach au plecat să-și petreacă vacanța în taberele de vară din Republica Democrată Germană. Ei se vor odihni acolo timp de 2-3 săptămîni.

Numeroși părinți ai copiilor vest-germani și-au exprimat satisfacția că copiii lor au posibilitatea să-și petreacă vacanța în R. D. Germană în condiții excepționale.

● Agențiile de presă occidentale anunță că valul de caniculă ce s-a abătut asupra mai multor țări din Europa occidentală continuă să facă victime omenești. Pînă în prezent și-au găsit moartea din această cauză 429 de persoane din 10 țări vest-europene.

Atmosferă de înțelegere la Geneva

Veștile primite de la Geneva, ca și părerile exprimate de marea majoritate a ziariștilor, comentatorilor și observatorilor politici ce se află în orașul-gazdă al conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri, oglindesc un fapt care nu poate decît să bucure omenirea. Conferința și-a început lucrările într-o atmosferă de bunăvoință și cordialitate. Această atmosferă, care, fără îndoială va exercita o influență favorabilă asupra desfășurării ulterioare a lucrărilor conferinței, permite să se presupună că conducătorii celor patru puteri n-au uitat misiunea pe care o au de îndeplinit și anume găsirea căilor de rezolvare a problemelor de importanță vitală ce frămîntă azi întreaga omenire. Agențiile de presă și ziarele apusene, care pînă nu de mult publicau numeroase comentarii ce exprimau pesimism și îndoială în legătură cu rezultatele pe care le-ar aduce Conferința de la Geneva, și-au schimbat brusc atitudinea. Ele recunosc acum nu numai necesitatea ținerii Conferinței de la Geneva, dar strecoară în comentariile lor și unele presupuneri despre succesul pe care-l va avea această conferință. Așa, de exemplu, agenția „United Press" scria printre altele că Conferința de la Geneva „va permite celor patru mari foști aliați să discute la nivelul cel mai înalt pentru a stabili căile și mijloacele pentru a pune capăt războiului rece și pentru a deschide o perioadă de colaborare între Est și Vest. Se pare că această conferință va înregistra un succes..."

La crearea atmosferei favorabile înțelegerii a contribuit, fără îndoială tonul corespunzător, moderat și înțelegător al declarațiilor șefilor guvernelor celor patru puteri.

O deosebită contribuție la crearea atmosferei de destindere a adus declarația făcută de N. A. Bulganin. Reafirmînd hotărîrea Uniunii Sovietice de a face tot ce depinde de ea pentru rezolvarea problemelor internaționale litigioase, declarația șefului delegației sovietice a făcut noi propuneri concrete constructive și rezonabile menite să ușureze realizarea înțelegerii și să contribuie la succesul Conferinței de la Geneva. Agenția engleză de presă „Reuter" sublinia în legătură cu declarația făcută de șeful guvernului sovietic că „surse americane declară să delegația americană a fost satisfăcută de tonul moderat al discursului mareșalului Bulganin și a găsit că merită o atenție deosebită și o analiză ulterioară".

Nu pot fără îndoială, să nu fie apreciate și unele pasaje din declarația președintelui Eisenhower, care corespund năzuințelor de pace și înțelegere pe care le manifestă cu tot mai multă hotărîre popoarele lumii. Șeful guvernului sovietic a remarcat și apreciat cele spuse de președintele Eisenhower cu privire la dorința poporului american de a fi prieten cu poporul sovietic, de care nu-l desparte nici litigii, nici conflicte și nici dușmănie pe plan comercial. Și alte pasaje din cuvîntarea președintelui Eisenhower se bucură de aprecierea oamenilor iubitori de pace. Dar președintele S.U.A. a exprimat și unele sugestii în legătură cu problemele ce ar trebui, după părerea lui, să fie discutate la conferință, sugestii care contravin chiar propriilor lui afirmații constructive. Astfel, el și-a exprimat părerea că la conferință ar trebui abordată problema țărilor de democrație populară și așa-zisa chestiune a „comunismului internațional". Aceste sugestii făcute de președintele Eisenhower nu pot să nu trezească dezaprobarea opiniei mondiale. Discutarea „problemei" țărilor din răsăritul Europei ar fi în contradicție cu unul din principiile de care trebuie să se călăuzească reprezentanții celor 4 puteri, principiul neamestecului în treburile interne ale altor state. Mai mult, participanții la Conferința de la Geneva nu au împuterniciri din partea tuturor și în toate chestiunile. Și acest lucru l-a recunoscut chiar președintele Eisenhower în declarația sa.

Popoarele din țările de democrație populară care și-au căpătat independența națională acum zece ani și-au ales potrivit voinței lor, liber exprimate, un fel de viață, o orînduire care corespunde năzuințelor și necesităților lor de dezvoltare. Regimul de stat, orînduirea socială din țările de democrație populară e o chestiune care privește numai și numai popoarele din aceste țări, fie că convine sau nu anumitor cercuri neinteresate în asigurarea înțelegerii între popoare și a păcii.

În ce privește așa-zisa chestiune a „comunismului internațional", după cum arată N. A. Bulganin, „ridicarea acestei probleme la conferința șefilor guvernelor este nelalocul ei". Conferința a fost convocată pentru a discuta problemele relațiilor între state și nu pentru discutarea activității unora sau altora dintre partidele politice din diferite țări sau a relațiilor dintre aceste partide. Corespondenții străini de presă care se află la Geneva și-au exprimat și ei părerea în legătură cu cele două chestiuni de mai sus ridicate de președintele Eisenhower în declarația sa. După cum transmite agenția americană „Associated Press" părerea lor e că „**printre problemele eliminate de pe ordinea de zi a conferinței sînt problema regimurilor de democrație populară și așa-zisa chestiune a „comunismului mondial"**.

În declarațiile făcute de conducătorii delegațiilor puterilor apusene, au fost ridicate, fără îndoială, o serie de probleme importante. Astfel, se remarcă propunerea șefului delegației franceze, E. Faure, cu privire la reducerea bugetelor militare, precum și recunoașterea de către prim-ministrul englez Eden a necesității realizării unei înțelegeri în problema securității europene.

Declarațiile șefilor delegațiilor celor patru puteri făcute la conferință au arătat că există, fără îndoială, puncte comune în rezolvarea problemelor ce-i stau în față. Există însă și deosebiri de vederi între pozițiile celor patru delegații. De altfel, scopul conferinței este tocmai acela de a găsi un limbaj comun care să ducă la apropierea acestor puncte de vedere. Așa cum arată N. A. Bulganin, aceasta nu trebuie să împiedice activitatea rodnică a conferinței.

Propunerile sovietice urmăresc tocmai acest lucru. Astfel, N. A. Bulganin a anunțat hotărîrea U.R.S.S. de a-și aduce contribuția la crearea Agenției internaționale pentru energia atomică atunci cînd se va ajunge la un acord în această privință. În legătură cu securitatea Europei, Uniunea Sovietică a propus un plan realizabil în două etape: în prima etapă, atît statele legate de Pactul Atlantic, cît și cele legate de Tratatul de la Varșovia, să nu se elibereze de angajamentele luate prin aceste acorduri, însă să se abțină în relațiile internaționale de la folosirea forței armate și să rezolve problemele litigioase pe căi pașnice. În cea de a doua etapă să lichideze acordurile regionale și să le înlocuiască cu un tratat general european de securitate colectivă. De o deosebită importanță pentru realizarea măsurilor de început privind reducerea forțelor militare este propunerea delegației sovietice care prevede demobilizarea forțelor militare de ocupație ce vor fi retrase din Austria, precum și noile precizări în legătură cu planul de reducere a armamentelor propuse de U.R.S.S. încă de la 10 mai 1955.

Desigur că propunerile sugerate în declarațiile șefilor delegațiilor celor patru puteri vor fi încă dezbătute. Dezbaterile vor avea loc după o ordine de zi care a și fost adoptată în ședința miniștrilor de externe din dimineața zilei de 19 iulie și adoptată de șefii guvernelor participanți la conferință. Această ordine de zi cuprinde:

1. Problema germană.
2. Problema securității europene.
3. Problema dezarmării.
4. Problema dezvoltării contactului dintre Apus și Răsărit.

În ședințele din zilele de 19 și 20 iulie au fost examinate primele două puncte din ordinea de zi fixată. Șefii delegațiilor și-au expus punctele lor de vedere. Deși în discutarea primelor două puncte fixate în ordinea de zi s-a desprins, că între pozițiile delegațiilor participante la conferință există deosebiri importante, se poate constata că s-a înregistrat un progres în felul cum privesc azi puterile occidentale problema germană și problema securității europene. În legătură cu această poziție se poate spune că delegațiile Angliei și Franței au prezentat de data aceasta propuneri care nu mai sînt identice cu cele formulate de S.U.A. Așa cum sublinia un ziar francez, se pare că delegațiile Angliei și Franței au folosit atmosfera de destindere existentă în cadrul conferinței.

În declarațiile făcute la cele două ședințe, N. A. Bulganin a subliniat că necesitatea soluționării problemei unificării Germaniei depinde de căile pe care le va urma dezvoltarea Germaniei occidentale: dacă ea se va transforma într-un stat militarist participant la grupări militare, sau dacă va fi aleasă o altă cale de dezvoltare pașnică care va corespunde intereselor naționale ale poporului german și va duce la unificarea Germaniei ca stat democratic și iubitor de pace.

Din poziția delegației sovietice s-a văzut atenția și însemnătatea pe care U.R.S.S. o acordă soluționării problemei germane potrivit intereselor poporului german și cauzei securității Europei.

Tratatul general de securitate pe care-l propune U.R.S.S. ar pune capăt neîncrederii între state și ar duce la desființarea grupurilor militare opuse. Participarea celor două părți ale Germaniei la acest tratat ar contribui fără îndoială și la ușurarea rezolvării problemei germane.

Dezbaterile în legătură cu problema germană și problema securității europene au fost vii. În cadrul acestor dezbateri, președintele Eisenhower a făcut o declarație în care arată că S.U.A. nu vor deveni niciodată parte într-un război de agresiune. N. A. Bulganin a apreciat această declarație avînd „o importanță extrem de mare pentru cauza păcii între popoare". Și alte declarații ale șefilor guvernelor apusene au lăsat să se întrevadă că la această conferință propunerile privind rezolvarea problemelor de pe ordinea de zi vor fi studiate cu toată atenția în așa fel încît să fie posibilă realizarea unei înțelegeri care să îndreptățească speranțele omenirii.

Atmosfera de înțelegere și conciliere care a domnit pînă acum la conferința reprezentanților celor patru puteri promite o desfășurare corespunzătoare și a viitoarelor dezbateri. Fără a subaprecia greutățile pe care le au de înfrînt participanții de conferință, se poate spune că dorința de colaborare reciprocă manifestată pînă acum, este un semn prevestitor de succes.

Delegația agricolă a S. U. A a sosit la Harkov

HARKOV 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 iulie a sosit la Harkov venind din Moscova, delegația agricolă a Statelor Unite ale Americii, condusă de William Lambert, decanul Colegiului agricol de pe lîngă Universitatea din statul Nebraska.

În aceeași zi, delegația a vizitat monumentele arhitectonice din Harkov.

Apoi, oaspeții americani au vizitat Institutul de agronomie „Dokuciaev" din Harkov, unde au fost salutați de prof. A. N. Sokolovski, directorul institutului.

Delegația va rămîne la Harkov cîteva zile. Ea va vizita colhozuri din această regiune și întreprinderi constructoare de mașini agricole și se va interesa de activitatea instituțiilor de cercetări științifice agricole.

Vizita delegației agricole sovietice în S. U. A

DES MOINES 20 (Agerpres). — TASS transmite: Delegația agricolă sovietică care a sosit la Des Moines se află în centrul atenției opiniei publice și presei din statul Iowa. Locuitorii întîmpină peste tot cu căldură pe membrii delegației și își exprimă satisfacția față de schimbul de delegații dintre Statele Unite și Uniunea Sovietică. Ziarele locale publică în primele pagini știri amănunțite și fotografii privind vizita delegației sovietice.

*

CEDAR RAPIDS (statul Iowa). — (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 iulie, delegația agricolă sovietică care se află în statul Iowa, a vizitat o fermă din districtul Washington. La fermă s-au adunat zeci de fermieri care i-au salutat cu căldură pe membrii delegației.

În Iowa-City, delegația însoțită de dr. Hantcher, rectorul universității, a vizitat Universitatea statului Iowa. Seara, delegația a participat la o recepție, dată în cinstea sa în Camera de Comerț din orașul Cedar Rapids.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — 52